

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 227

Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 55

28 iulie 2012

Număr de referință

Cuprins

Pagina

IV Informări

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

Curtea de Justiție a Uniunii Europene

2012/C 227/01

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* JO C 217, 21.7.2012

1

V Anunțuri

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

Curtea de Justiție

2012/C 227/02

Cauza C-542/09: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iunie 2012 — Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos (Neindeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera circulație a persoanelor — Accesul la învățământ al lucrătorilor migranți și al membrilor familiilor acestora — Finanțarea studiilor superioare urmate în afara teritoriului statului membru în cauză — Condiția privind reședința)

2

RO

Preț:
3 EUR

(continuare în pagina următoare)

2012/C 227/03	Cauza C-533/10: Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Tribunal d'instance de Roubaix — Franța) — Compagnie internationale pour la vente à distance (CIVAD) SA/Receveur des douanes de Roubaix, Directeur régional et droits indirects de Lille, Administration des douanes [Codul vamal comunitar — Articolul 236 alineatul (2) — Rambursarea taxelor care nu sunt datorate legal — Termen — Regulamentul (CE) nr. 2398/97 — Taxă antidumping definitivă la importurile de lenjerie de pat din bumbac originare din Egipt, India și Pakistan — Regulamentul (CE) nr. 1515/2001 — Rambursarea taxelor antidumping plătite în temeiul unui regulament declarat ulterior lipsit de validitate — Noțiunea „forță majoră” — Data la care ia naștere obligația de rambursare a taxelor la import]	2
2012/C 227/04	Cauza C-606/10: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Franța) — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE)/Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration [Regulamentul (CE) nr. 562/2006 — Codul comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) — Articolul 13 — Resortisanți ai țărilor terțe titulari ai unui permis temporar de ședere — Reglementare națională care interzice întoarcerea acestor resortisanți pe teritoriul statului membru care a eliberat permisul temporar de ședere în lipsa unei vize de întoarcere — Noțiunea „viză de întoarcere” — Practică administrativă anterioară prin care se autorizează întoarcerea fără viză de întoarcere — Necesitatea unor măsuri tranzitorii — Lipsă]	3
2012/C 227/05	Cauzele conexate C-611/10 și C-612/10: Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania — Germania) — Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Jaroslaw Wawrzyniak/Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10) [Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14 alineatul (1) litera (a) și articolul 14a alineatul (1) litera (a) — Articolul 45 TFUE și articolul 48 TFUE — Muncă temporară într-un alt stat membru decât cel pe teritoriul căruia se desfășoară în mod obișnuit activitatea — Prestații familiale — Legislație aplicabilă — Posibilitate de acordare a unor prestații pentru copii de către statul membru în care se prestează munca temporară, dar care nu este statul competent — Aplicarea unei norme de drept național privind prevenirea cumulului care exclude această prestație în cazul încasării unei prestații comparabile într-un alt stat]	4
2012/C 227/06	Cauza C-618/10: Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Provincial de Barcelona — Spania) — Banco Español de Crédito, SA/Joaquín Calderón Camino (Directiva 93/13/CEE — Contracte încheiate cu consumatorii — Clauză abuzivă privind dobânda moratorie — Procedură de somație de plată — Competența instanței naționale)	5
2012/C 227/07	Cauza C-158/11: Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Auto 24 SARL/Jaguar Land Rover France SAS [Concurență — Articolul 101 TFUE — Sectorul autovehiculelor — Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 — Excepție pe categorii — Sistem de distribuție selectivă — Noțiunea „criterii specificate” în cadrul unei distribuții selective cantitative — Refuzul acordării statutului de distribuitor autorizat de vehicule noi — Lipsa criteriilor de selecție cantitative precise, obiective, proporționale și nediscriminatorii]	5

2012/C 227/08	Cauza C-355/11: Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Țările de Jos) — G. Brouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie [Directiva 91/629/CEE — Norme minime privind protecția vițelilor — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Norme comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune — Legislație națională care transpune Directiva 91/629/CEE și declară aplicabile cerințele de reglementare în materie de gestionare prevăzute de aceasta inclusiv vițelilor crescuți pentru producerea laptelui] 6	6
2012/C 227/09	Cauza C-474/11: Recurs introdus la 19 septembrie 2011 de Smanor SA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 15 iulie 2011 în cauza T-185/11, Smanor SA/Comisia Europeană, Ombudsmanul European 6	6
2012/C 227/10	Cauza C-118/12 P: Recurs introdus la 5 martie 2012 de Enviro Tech Europe Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 decembrie 2011 în cauza T-291/04, Enviro Tech Europe Ltd, Enviro Tech International, Inc./Comisia Europeană 6	6
2012/C 227/11	Cauza C-194/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Social nº 1 de Benidorm (Spania) la 26 aprilie 2012 — Concepción Maestre García/Centros Comerciales CARREFOUR S.A. 7	7
2012/C 227/12	Cauza C-204/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 30 aprilie 2012 — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) 7	7
2012/C 227/13	Cauza C-205/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 30 aprilie 2012 — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) 8	8
2012/C 227/14	Cauza C-206/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 30 aprilie 2012 — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) 9	9
2012/C 227/15	Cauza C-207/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 30 aprilie 2012 — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) 10	10
2012/C 227/16	Cauza C-208/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 30 aprilie 2012 — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) 11	11
2012/C 227/17	Cauza C-226/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia Provincial de Oviedo (Spania) la 14 mai 2012 — Constructora Principado S.A./José Ignacio Menéndez Álvarez ... 12	12

2012/C 227/18	Cauza C-252/12: Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 16 mai 2012 — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd/Asda Stores Ltd	13
2012/C 227/19	Cauza C-260/12: Recurs introdus la 29 mai 2012 de Volkswagen AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 21 martie 2012 în cauza T-63/09, Volkswagen AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)	13
2012/C 227/20	Cauza C-261/12 P: Recurs introdus la 29 mai 2012 de Annunziata Del Prete împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 27 martie 2012 în cauza T-420/10, Giorgio Armani/OAPI	14
2012/C 227/21	Cauza C-274/12 P: Recurs introdus la 1 iunie 2012 de Telefónica SA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 21 martie 2012 în cauza T-228/10, Telefónica/Comisia	15
2012/C 227/22	Cauza C-288/12: Acțiune introdusă la 8 iunie 2012 — Comisia Europeană/Ungaria	15

Tribunalul

2012/C 227/23	Cauza T-159/09: Hotărârea Tribunalului din 18 iunie 2012 — Biofrescos/Comisia [„Uniune vamală — Creveți congelați originari din Indonezia — Certificate de origine nevalabile — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Cerere de remitere a taxelor la import — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) și articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92”]	17
2012/C 227/24	Cauza T-276/09: Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2012 — Kavaklidere-Europe/OAPI — Yakult Honsha (Yakut) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Yakut — Marca comunitară figurativă anterioară Yakult — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	17
2012/C 227/25	Cauza T-178/10, T-263/10 și T-265/10: Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2012 — Spania/Comisia [„Programe operaționale ale Fondului de Coeziune și ale FEDER gestionate de Spania — Cerere de plată intermediară — Existența unor elemente probante care sugerează o insuficiență importantă în funcționarea sistemelor de gestiune și de control — Măsuri de întrerupere a termenului de plată — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Strategie de audit — Securitate juridică — Încredere legitimă — Proportionalitate”]	17
2012/C 227/26	Cauzele T-264/10 și T-266/10: Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2012 — Spania/Comisia [„Program operațional din cadrul Fondului de coeziune și al FEDR gestionat de Spania (Program operațional FSE Lupta împotriva discriminării 2007-2013) — Cerere de plată intermediară — Decizie de a întrerupe termenul de plată din cauza unei deficiențe importante în funcționarea sistemelor de gestiune și de control — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006”]	18

2012/C 227/27	Cauza T-357/10: Hotărârea Tribunalului din 20 iunie 2012 — Kraft Foods Schweiz Holding/OAPI — Compañía Nacional de Chocolates (CORONA) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative CORONA — Mărci naționale verbale anterioare KARUNA și KARÜNA — Motive relative de refuz — Lipsă a riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009”]	18
2012/C 227/28	Cauza T-514/10: Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2012 — Fruit of the Loom/OAPI — Blueshore Management (FRUIT) [„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară verbală FRUIT — Neutilizare — Articolul 15 alineatul (1) litera (a) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	19
2012/C 227/29	Cauza T-557/10: Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2012 — H.Eich/OAPI — Arav (H.EICH) [„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale H.EICH — Marca națională figurativă anterioară H SILVIAN HEACH — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]	19
2012/C 227/30	Cauza T-234/11 P: Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2012 — Arango Jaramillo și alții/BEI („Recurs — Funcție publică — Personalul BEI — Pensii — Contribuție la regimul de pensii — Respingerea acțiunii în primă instanță ca vădit inadmisibilă — Termen de introducere a acțiunii — Tardivitate — Termen rezonabil”)	19
2012/C 227/31	Cauza T-206/10: Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2012 — Vesteda Groep/Comisia („Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare acordate de Țările de Jos în favoarea societăților pentru locuințe sociale — Ajutoare existente — Decizie prin care se acceptă angajamentele asumate de statul membru — Acțiune în anulare — Calitate procesuală activă — Inadmisibilitate”)	20
2012/C 227/32	Cauza T-527/10: Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2011 — Google/OAPI — G-mail (GMail) („Marcă comunitară — Opoziție — Retragera opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)	20
2012/C 227/33	Cauza T-118/11, T-123/11 și T-124/11: Ordonanța Tribunalului din 4 iunie 2012 — Attey și alții/Consiliul („Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d'Ivoire — Eliminare de pe lista persoanelor vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului”)	20
2012/C 227/34	Cauza T-203/11: Ordonanța Tribunalului din 18 iunie 2012 — Transports Schiocchet — Excursions/Consiliul și Comisia [„Răspundere extracontractuală — Servicii de transport cu autocarul și autobuzul între statele membre — Regulamentul (CEE) nr. 684/92 — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particularilor — Absență — Acțiune în mod vădit nefondată”]	21
2012/C 227/35	Cauza T-395/11: Ordonanța Tribunalului din 4 iunie 2012 — Elti/Delegația Uniunii Europene în Muntenegru („Acțiune în anulare — Contracte de achiziții publice de bunuri — Procedură de cerere de ofertă — Informatizarea serviciului public de radiodifuziune din Muntenegru — Decizia de atribuire a contractului adoptată de Delegația Uniunii în Muntenegru — Lipsa calității de pârât — Inadmisibilitate”)	21

Număr de referință	Cuprins (continuare)	Pagina
2012/C 227/36	Cauza T-656/11 R II: Ordonanța judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii din 13 iunie 2012 — Morison Menon Chartered Accountants și alții/Consiliul („Procedura măsurilor provizorii — Nepronunțare asupra fondului”) 22	22
2012/C 227/37	Cauza T-65/12 P: Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2012 — Strack/Comisia („Recurs — Funcție publică — Funcționari — Ordonanță de trimitere — Decizie care nu poate face obiectul unui recurs — Recurs vădit inadmisibil”) 22	22
2012/C 227/38	Cauza T-212/12: Acțiune introdusă la 21 mai 2012 — Ålands Industrihus/Comisia Europeană 22	22
2012/C 227/39	Cauza T-214/12: Acțiune introdusă la 21 mai 2012 — Indesit Company/OAPI — ILVE (quadrio) ... 23	23
2012/C 227/40	Cauza T-219/12: Acțiune introdusă la 28 mai 2012 — Saobraćajni institut CIP/Comisia 24	24
2012/C 227/41	Cauza T-222/12: Acțiune introdusă la 24 mai 2012 — National Trust for Scotland/OAPI — Comhairle na Eilean Siar (ST KILDA) 24	24
2012/C 227/42	Cauza T-223/12: Acțiune introdusă la 28 mai 2012 — Ntouvas/ECDC 25	25
2012/C 227/43	Cauza T-225/12: Acțiune introdusă la 29 mai 2012 — Lidl Stiftung/OAPI — LÍDL MUSIC (LIDL express) 25	25
2012/C 227/44	Cauza T-226/12: Acțiune introdusă la 29 mai 2012 — Lidl Stiftung/OAPI — LÍDL MUSIC (LIDL) 26	26
2012/C 227/45	Cauza T-227/12: Acțiune introdusă la 30 mai 2012 — Saobraćajni institut CIP/Comisia 26	26
2012/C 227/46	Cauza T-229/12: Acțiune introdusă la 25 mai 2012 — Advance Magazine Publishers/OAPI — Eduardo López Cabré (VOGUE) 27	27
2012/C 227/47	Cauza T-231/12: Acțiune introdusă la 30 mai 2012 — Rocket Dog Brands/OAPI — Julius-K9 (JULIUS K9) 27	27
2012/C 227/48	Cauza T-241/12: Acțiune introdusă la 4 iunie 2012 — Versalis/Comisia 28	28
2012/C 227/49	Cauza T-248/12: Acțiune introdusă la 8 iunie 2012 — Fuhr/Comisia 28	28
2012/C 227/50	Cauza T-251/12: Acțiune introdusă la 6 iunie 2012 — EGL și alții/Comisia 29	29

<u>Număr de referință</u>	<u>Cuprins (continuare)</u>	<u>Pagina</u>
2012/C 227/51	Cauza T-252/12: Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — Gretsche-Unitas/Comisia	30
2012/C 227/52	Cauza T-254/12: Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — Kühne + Nagel International și alții/Comisia	31
2012/C 227/53	Cauza T-256/12: Acțiune introdusă la 13 iunie 2012 — Hautau/Comisia	31
2012/C 227/54	Cauza T-257/12: Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — Siegenia-Aubi und Noraa/Comisia	32
2012/C 227/55	Cauza T-259/12: Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — Alban Giacomo/Comisia	33

Tribunalul Funcției Publice

2012/C 227/56	Cauza F-31/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 13 iunie 2012 — Guittet/Comisia (Funcție publică — Fost funcționar — Asigurări sociale — Accident — Încheierea procedurii de aplicare a articolului 73 din statut — Aplicare în timp a baremului anexat la noua versiune a reglementării privind asigurarea împotriva riscurilor de accident și de boală profesională — Durata procedurii)	35
2012/C 227/57	Cauza F-61/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua) din 16 mai 2012 — AF/Comisia (Funcție publică — Funcționari — Cerere de asistență — Hărțuire morală și tratament discriminatoriu — Eroare de apreciere)	35
2012/C 227/58	Cauza F-63/10: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 13 iunie 2012 — BL/Comisia Europeană („Funcție publică — Fost funcționar — Asigurări sociale — Accident — Încheierea procedurii de aplicare a articolului 73 din statut — Aplicarea în timp a baremului anexat la noua versiune a reglementării privind asigurarea împotriva riscurilor de boală profesională și de accident — Durata procedurii”)	35
2012/C 227/59	Cauza F-41/11: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 13 iunie 2012 — Mocová/Comisia (Funcție publică — Agenți temporari — Neprelungirea unui contract pe durată determinată — Putere de apreciere — Articolul 8 din RAA — Articolul 4 din Decizia directorului general al OLAF din 30 iunie 2005 privind noua politică în materie de angajare și de folosire a personalului temporar al OLAF — Durată maximă a contractelor de agent temporar)	36
2012/C 227/60	Cauza F-63/11: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 13 iunie 2012 — Macchia/Comisia (Funcție publică — Agenți temporari — Neprelungirea unui contract pe durată determinată — Putere de apreciere a administrației — Obligația de solitudine — Articolul 8 din RAA — Articolul 4 din Decizia directorului general al OLAF din 30 iunie 2005 privind noua politică de angajare și de încadrare în muncă a personalului temporar al OLAF — Durată maximă a contractelor de agent temporar)	36

2012/C 227/61	Cauza F-105/11: Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 13 iunie 2012 — Davids/Comisia (Funcție publică — Agenți temporari — Agent temporar care ocupă un post permanent — Nereînnoirea unui contract cu durată determinată — Putere de apreciere a administrației — Articolul 8 din RAA — Articolul 4 din Decizia directorului general al OLAF din 30 iunie 2005 referitoare la noua politică de angajare a personalului temporar al OLAF — Durată maximă a contractelor de agent temporar — Abuz de drept) 37
2012/C 227/62	Cauza F-47/12: Acțiune introdusă la 18 iunie 2012 — ZZ/EMA 37
2012/C 227/63	Cauza F-57/12: Acțiune introdusă la 28 mai 2012 — ZZ/Comisia 37
2012/C 227/64	Cauza F-59/12: Acțiune introdusă la 7 iunie 2012 — ZZ/Curtea de Conturi 38
2012/C 227/65	Cauza F-61/12: Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — ZZ și ZZ/Comisia 38

IV

*(Informări)*INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE
UNIUNII EUROPENE

CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE

(2012/C 227/01)

Ultima publicație a Curții de Justiție a Uniunii Europene în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*

JO C 217, 21.7.2012

Publicații anterioare

JO C 209, 14.7.2012

JO C 200, 7.7.2012

JO C 194, 30.6.2012

JO C 184, 23.6.2012

JO C 174, 16.6.2012

JO C 165, 9.6.2012

Aceste texte sunt disponibile pe:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

**Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iunie 2012 —
Comisia Europeană/Regatul Țărilor de Jos**

(Cauza C-542/09) ⁽¹⁾

**(Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru — Libera
circulație a persoanelor — Accesul la învățământ al lucră-
torilor migranți și al membrilor familiilor acestora —
Finanțarea studiilor superioare urmate în afara teritoriului
statului membru în cauză — Condiția privind reședința)**

(2012/C 227/02)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: G. Rozet și M.
van Beek, agenți)

Pârât: Regatul Țărilor de Jos (reprezentanți: C.M. Wissels, J.
Langer și M.K. Bulterman, agenți)

Intervenienți în susținerea pârâtului: Regatul Belgiei (reprezentanți:
L. Van den Broeck și M. Jacobs, agenți), Regatul Danemarcei
(reprezentant: V. Pasternak Jørgensen, agent), Republica Federală
Germania (reprezentanți: Möller și C. Blaschke, agenți), Regatul
Suediei (reprezentant: A. Falk, agent)

Obiectul

Neîndeplinirea obligațiilor de către un stat membru —
Încălcarea articolului 45 TFUE și a articolului 7 alineatul (2)
din Regulamentul (CEE) nr. 1612/68 al Consiliului din 15
octombrie 1968 privind libera circulație a lucrătorilor în
cadrul Comunității (JO L 257, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1,
p. 11) — Accesul la învățământ — Finanțarea studiilor efectuate
în străinătate — Condiție privind reședința — Regula celor „3
ani din 6”

Dispozitivul

1. Prin impunerea unei condiții privind reședința, și anume așa
numita regulă „a celor trei ani din șase ani”, lucrătorilor

migranți și membrilor de familie aflați în întreținerea acestora
pentru a putea obține finanțarea studiilor superioare urmate în
afara Țărilor de Jos, Regatul Țărilor de Jos nu și a îndeplinit
obligațiile care îi revin în temeiul articolului 45 TFUE și al
articolului 7 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr.
1612/68 al Consiliului din 15 octombrie 1968 privind libera
circulație a lucrătorilor în cadrul Comunității, astfel cum a fost
modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 2434/92 al Consiliului
din 27 iulie 1992.

2. Obligă Regatul Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 37, 13.2.2010.

**Hotărârea Curții (Camera a treia) din 14 iunie 2012 (cerere
de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de
Tribunal d'instance de Roubaix — Franța) — Compagnie
internationale pour la vente à distance (CIVAD)
SA/Receveur des douanes de Roubaix, Directeur régional
et droits indirects de Lille, Administration des douanes**

(Cauza C-533/10) ⁽¹⁾

[Codul vamal comunitar — Articolul 236 alineatul (2) —
Rambursarea taxelor care nu sunt datorate legal — Termen
— Regulamentul (CE) nr. 2398/97 — Taxă antidumping
definitivă la importurile de lenjerie de pat din bumbac
originare din Egipt, India și Pakistan — Regulamentul (CE)
nr. 1515/2001 — Rambursarea taxelor antidumping plătite
în temeiul unui regulament declarat ulterior lipsit de validitate
— Noțiunea „forță majoră” — Data la care ia naștere
obligația de rambursare a taxelor la import]

(2012/C 227/03)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Tribunal d'instance de Roubaix

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Compagnie internationale pour la vente à distance (CIVAD) SA

Pârâți: Receveur des douanes de Roubaix, Directeur régional et droits indirects de Lille, Administration des douanes

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Tribunal d'instance de Roubaix — Interpretarea articolului 236 alineatul (2) al doilea și al treilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58) — Cerere de rambursare a taxelor antidumping plătite în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2398/97 al Consiliului din 28 noiembrie 1997 de instituire a unei taxe antidumping definitive la importurile de lenjerie de pat din bumbac originare din Egipt, din India și din Pakistan (JO L 332, p. 1), declarat ulterior lipsit de validitate — Nelegalitate ce constituie caz de forță majoră — Momentul nașterii obligației de rambursare a taxelor

Dispozitivul

1. Articolul 236 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2000, trebuie interpretat în sensul că nelegalitatea unui regulament nu constituie un caz de forță majoră, în sensul acestei dispoziții, care să permită prelungirea termenului de trei ani în care un importator poate solicita rambursarea taxelor la import achitate în temeiul acestui regulament.
2. Articolul 236 alineatul (2) al treilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 2700/2000, trebuie interpretat în sensul că nu permite autorităților vamale naționale să procedeze din oficiu la rambursarea taxelor antidumping, percepute în temeiul unui regulament al Uniunii, pe baza constatării de către Organul de soluționare a litigiilor a neconformității regulamentului respectiv cu Acordul privind aplicarea articolului VI al Acordului General pentru Tarife și Comerț 1994, cuprins în Anexa 1 A la Acordul de instituire a Organizației Mondiale a Comerțului (OMC), semnat la Marrakech la 15 aprilie 1994 și aprobat prin Decizia 94/800/CE a Consiliului din 22 decembrie 1994 privind încheierea, în numele Comunității Europene, referitor la domeniile de competență sa, a acordurilor obținute în cadrul negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay (1986-1994).

(¹) JO C 30, 29.1.2011.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Conseil d'État — Franța) — Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE)/Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

(Cauza C-606/10) (¹)

[Regulamentul (CE) nr. 562/2006 — Codul comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) — Articolul 13 — Resortisanți ai țărilor terțe titulari ai unui permis temporar de ședere — Reglementare națională care interzice întoarcerea acestor resortisanți pe teritoriul statului membru care a eliberat permisul temporar de ședere în lipsa unei vize de întoarcere — Noțiunea „viză de întoarcere” — Practică administrativă anterioară prin care se autorizează întoarcerea fără viză de întoarcere — Necesitatea unor măsuri tranzitorii — Lipsă]

(2012/C 227/04)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Conseil d'État

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Association nationale d'assistance aux frontières pour les étrangers (ANAFE)

Pârât: Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer, des Collectivités territoriales et de l'immigration

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Conseil d'État — Interpretarea articolului 5 alineatul (4) litera (a) și a articolului 13 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 08, p. 5) — Reglementare națională care interzice întoarcerea resortisanților țărilor terțe, titulari ai unei autorizații provizorii de ședere, pe teritoriul statului membru care a eliberat-o, în lipsa unei vize de întoarcere emise de autoritățile consulare prefectorale — Noțiunea „viză de întoarcere” — Admisibilitatea măsurilor tranzitorii luate în favoarea unor asemenea resortisanți care au părăsit teritoriul — Principiile securității juridice și încrederii legitime

Dispozitivul

1. Normele referitoare la refuzul intrării resortisanților țărilor terțe prevăzute la articolul 13 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen), astfel

cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 81/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 ianuarie 2009, sunt în egală măsură aplicabile resortisanților țărilor terțe care trebuie să dețină viză și care doresc să revină pe la frontierele externe ale spațiului Schengen în statul membru care le-a eliberat un permis temporar de ședere fără a intra, în acest scop, pe teritoriul altui stat membru.

2. Articolul 5 alineatul (4) litera (a) din Regulamentul nr. 562/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 81/2009, trebuie interpretat în sensul că un stat membru care eliberează unui resortisant al unei țări terțe o viză de întoarcere în sensul acestei dispoziții nu poate limita intrarea în spațiul Schengen numai pe la punctele de pe teritoriul său național.
3. Principiile securității juridice și protecției încrederii legitime nu impuneau să fie prevăzute măsuri tranzitorii pentru resortisanții țărilor terțe care au părăsit teritoriul unui stat membru fiind titularii doar ai unui permis temporar de ședere eliberat în cursul examinării unei prime cereri de permis de ședere sau a unei cereri de azil și care doresc să revină pe acest teritoriu după intrarea în vigoare a Regulamentului nr. 562/2006, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 81/2009.

(¹) JO C 72, 5.3.2011.

Hotărârea Curții (Marea Cameră) din 12 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Bundesfinanzhof — Germania — Germania) — Waldemar Hudzinski/Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Jarosław Wawrzyniak/Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

(Cauzele conexe C-611/10 și C-612/10) (¹)

[Securitatea socială a lucrătorilor migranți — Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 — Articolul 14 alineatul (1) litera (a) și articolul 14a alineatul (1) litera (a) — Articolul 45 TFUE și articolul 48 TFUE — Muncă temporară într-un alt stat membru decât cel pe teritoriul căruia se desfășoară în mod obișnuit activitatea — Prestații familiale — Legislație aplicabilă — Posibilitatea de acordare a unor prestații pentru copii de către statul membru în care se prestează munca temporară, dar care nu este statul competent — Aplicarea unei norme de drept național privind prevenirea cumulului care exclude această prestație în cazul încasării unei prestații comparabile într-un alt stat]

(2012/C 227/05)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzhof — Germania

Părțile din acțiunea principală

Reclamanți: Waldemar Hudzinski (C-611/10), Jarosław Wawrzyniak (C-612/10)

Pârâte: Agentur für Arbeit Wesel — Familienkasse (C-611/10), Agentur für Arbeit Mönchengladbach — Familienkasse (C-612/10)

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Bundesfinanzhof — Interpretarea articolului 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26) — Stabilirea legislației aplicabile — Dreptul unui lucrător migrant de a primi în statul membru în care lucrează alocații familiale pentru copiii săi care locuiesc în statul membru de origine — Situația unei persoane care exercită în statul membru de origine o activitate cu caracter independent și care efectuează pe o perioadă de patru luni o muncă salariată în alt stat membru.

Dispozitivul

1. Articolul 14 alineatul (1) litera (a) și articolul 14a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 al Consiliului din 14 iunie 1971 privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității, în versiunea modificată și actualizată prin Regulamentul (CE) nr. 118/97 al Consiliului din 2 decembrie 1996, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 647/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 aprilie 2005, trebuie interpretate în sensul că nu se opun ca un stat membru care nu este desemnat, conform acestor dispoziții, ca stat competent să acorde prestații pentru copii în conformitate cu dreptul său național unui lucrător migrant care prestează o muncă temporară pe teritoriul său în împrejurări precum cele în cauză în acțiunile principale, inclusiv dacă se constată, în primul rând, că lucrătorul în cauză nu a suportat niciun dezavantaj pe plan juridic în urma exercitării dreptului său la libera circulație, din moment ce și-a păstrat dreptul la prestații familiale de aceeași natură în statul membru competent, și, în al doilea rând, că nici acest lucrător, nici copilul pentru care se solicită prestația menționată nu au reședința obișnuită pe teritoriul statului membru în care a fost prestată munca temporară.
2. Normele Tratatului FUE în domeniul liberei circulații a lucrătorilor trebuie interpretate în sensul că se opun, într-o situație precum cea în cauză în acțiunea principală, aplicării unei norme de drept național precum cea care rezultă din articolul 65 din Legea privind impozitul pe venit (Einkommensteuergesetz), în măsura în care aceasta nu implică o diminuare a cuantumului prestației până la concurența celui al unei prestații comparabile încasate într-un alt stat, ci excluderea acestei prestații.

(¹) JO C 103, 2.4.2011.

Hotărârea Curții (Camera întâi) din 14 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Audiencia Provincial de Barcelona — Spania) — Banco Español de Crédito, SA/Joaquín Calderón Camino

(Cauza C-618/10) ⁽¹⁾

(Directiva 93/13/CEE — Contracte încheiate cu consumatorii — Clauză abuzivă privind dobânda moratorie — Procedură de somație de plată — Competența instanței naționale)

(2012/C 227/06)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Barcelona

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Banco Español de Crédito, SA

Pârât: Joaquín Calderón Camino

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Audiencia Provincial de Barcelona — Interpretarea articolului 6 alineatul (1) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273), a articolului 11 alineatul (2) din Directiva 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2005 privind practicile comerciale neloiale ale întreprinderilor de pe piața internă față de consumatori și de modificare a Directivei 84/450/CEE a Consiliului, a Directivelor 97/7/CE, 98/27/CE și 2002/65/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L 149, p. 22, Ediție specială, 15/vol. 14, p. 260), a articolului 5, a articolului 6 alineatul (2), a articolelor 7 și 10 din Directiva 2008/48/CE a Parlamentului European și a Comisiei din 23 aprilie 2008 privind contractele de credit pentru consumatori și de abrogare a Directivei 87/102/CEE a Consiliului (JO L 133, p. 66) și a articolului 2 din Directiva 2009/22/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind acțiunile în încetare în ceea ce privește protecția intereselor consumatorilor (JO L 110, p. 30) — Credit pentru consumatori — Rată a dobânzii aplicabile în caz de întârziere a plății — Clauze abuzive — Procedură de somație de plată — Competența instanței naționale

Dispozitivul

1. Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru, precum cea în cauză în acțiunea principală, care nu permite instanței sesizate cu o cerere de somație de plată să aprecieze din oficiu, în limine litis sau într-o altă etapă a procedurii, deși dispune de elementele de drept și de fapt necesare în acest scop, caracterul abuziv al unei clauze privind dobânda moratorie cuprinse într-un contract încheiat între un vânzător sau un furnizor și un consumator, în lipsa unei opoziții formulate de acesta din urmă.

2. Articolul 6 alineatul (1) din Directiva 93/13 trebuie interpretat în sensul că se opune unei reglementări a unui stat membru, precum articolul 83 din Decretul legislativ regal 1/2007 de aprobare a formei modificate a Legii generale privind protecția consumatorilor și a utilizatorilor și a altor legi complementare (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) din 16 noiembrie 2007, care permite instanței naționale, atunci când constată nulitatea unei clauze abuzive cuprinse într-un contract încheiat între un vânzător sau un furnizor și un consumator, să completeze respectivul contract modificând conținutul acestei clauze.

⁽¹⁾ JO C 95, 26.3.2011.

Hotărârea Curții (Camera a doua) din 14 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de Cour de cassation — Franța) — Auto 24 SARL/Jaguar Land Rover France SAS

(Cauza C-158/11) ⁽¹⁾

[Concurență — Articolul 101 TFUE — Sectorul autovehiculelor — Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 — Excepție pe categorii — Sistem de distribuție selectivă — Noțiunea „criterii specificate” în cadrul unei distribuții selective cantitative — Refuzul acordării statutului de distribuitor autorizat de vehicule noi — Lipsa criteriilor de selecție cantitative precise, obiective, proporționale și nediscriminatorii]

(2012/C 227/07)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de cassation

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Auto 24 SARL

Pârâtă: Jaguar Land Rover France SAS

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — Cour de Cassation — Interpretarea art. 1 punctul 1 lit. (f) din Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 al Comisiei din 31 iulie 2002 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate în sectorul autovehiculelor (JO L 203, p. 30, Ediție specială, 08/vol. 1, p. 112) — Sistem de distribuție selectivă — Neaprobare ca distribuitor de vehicule noi Land Rover — Noțiunea „criterii definite” în cadrul unei distribuții selective cantitative — Lipsa de criterii de selecție cantitative precise, obiective, proporționale și nediscriminatorii

Dispozitivul

Prin termenii „criterii specificate”, prevăzuți la articolul 1 alineatul (1) litera (f) din Regulamentul (CE) nr. 1400/2002 al Comisiei din 31 iulie 2002 privind aplicarea articolului 81 alineatul (3) din tratat categoriilor de acorduri verticale și practici concertate în sectorul auto-vehiculelor, este necesar să se înțeleagă, în ceea ce privește un sistem de distribuție selectivă cantitativă în sensul acestui regulament, criterii al căror conținut exact poate fi verificat. Pentru a beneficia de exceptarea prevăzută de regulamentul menționat, nu este necesar ca un astfel de sistem să se bazeze pe criterii care sunt justificate în mod obiectiv și sunt aplicate în mod uniform și nediferențiat în privința tuturor candidaților la acordarea statutului de distribuitor autorizat.

(¹) JO C 179, 18.6.2011.

Hotărârea Curții (Camera a șasea) din 14 iunie 2012 (cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare formulată de College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Țările de Jos) — G. Brouwer/Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

(Cauza C-355/11) (¹)

[Directiva 91/629/CEE — Norme minime privind protecția vițelilor — Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 — Norme comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune — Legislație națională care transpune Directiva 91/629/CEE și declară aplicabile cerințele de reglementare în materie de gestionare prevăzute de aceasta inclusiv vițelilor crescuți pentru producerea laptelui]

(2012/C 227/08)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

College van Beroep voor het Bedrijfsleven

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: G. Brouwer

Pârât: Staatssecretaris van Economische Zaken, Landbouw en Innovatie

Obiectul

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare — College van Beroep voor het Bedrijfsleven — Interpretarea Directivei 91/629/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 de stabilire a normelor minime privind protecția vițelilor (JO L 340 p. 28, Ediție specială 03/vol. 10, p. 193) și a articolelor 4 și 6 din Regulamentul (CE) nr. 1782/2003 al Consiliului din 29 septembrie 2003 de stabilire a normelor comune pentru schemele de sprijin direct în cadrul politicii agricole comune și de stabilire a anumitor scheme de sprijin pentru agricultori și de modificare a Regulamentelor (CEE) nr. 2019/93, (CE) nr. 1452/2001, (CE) nr. 1453/2001, (CE) nr. 1454/2001, (CE) nr. 1868/94, (CE) nr. 1251/1999, (CE) nr. 1254/1999, (CE) nr. 1673/2000, (CEE) nr. 2358/71 și (CE) nr. 2529/2001 (JO L

270, p. 1, Ediție specială 03/vol. 49, p. 177, rectificare în JO L 270, 21.10.2003, Ediție specială 03/vol. 76, p. 291, rectificare în JO L 96, 15.4.2009, p. 39) — Legislație națională care transpune directiva în cauză declarând aplicabile cerințele de reglementare în materie de gestionare nu numai în cazul vițelilor izolați în scopul creșterii și îngrășării, ci și al vițelilor crescuți pentru producerea laptelui

Dispozitivul

Directiva 91/629/CEE a Consiliului din 19 noiembrie 1991 de stabilire a normelor minime privind protecția vițelilor, astfel cum a fost modificată prin Regulamentul (CE) nr. 806/2003 al Consiliului din 14 aprilie 2003, trebuie interpretată în sensul că acea cerință, prevăzută la articolul 4 din această directivă, potrivit căreia condițiile privind creșterea vițelilor trebuie să fie conforme cu prevederile generale stabilite în anexa la directiva menționată, care includ punctul 8 din această anexă, ce interzice, cu excepția unor cazuri excepționale, legarea vițelilor, s-ar aplica vițelilor pe care un agricultor îi izola în cadrul unei exploatații de producere a laptelui în scopuri agricole.

(¹) JO C 282, 24.9.2011.

Recurs introdus la 19 septembrie 2011 de Smanor SA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a cincea) din 15 iulie 2011 în cauza T-185/11, Smanor SA/Comisia Europeană, Ombudsmanul European

(Cauza C-474/11)

(2012/C 227/09)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurentă: Smanor SA (reprezentant: J.-P. Ekeu, avocat)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Ombudsmanul European

Prin Ordonanța din 1 martie 2011, Curtea (Camera a opta) respins recursul și a obligat Smanor la plata propriilor cheltuieli de judecată.

Recurs introdus la 5 martie 2012 de Enviro Tech Europe Ltd împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera întâi) din 16 decembrie 2011 în cauza T-291/04, Enviro Tech Europe Ltd, Enviro Tech International, Inc./Comisia Europeană

(Cauza C-118/12 P)

(2012/C 227/10)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Enviro Tech Europe Ltd (reprezentanți: C. Mereu, K. Van Maldegem, avocați)

Celelalte părți în proces: Comisia Europeană, Enviro Tech International, Inc.

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-291/04 în ceea ce privește acțiunea în pretenții a recurente și
- declararea intimetei drept responsabilă pentru prejudiciile suferite de recurentă sau
- cu titlu subsidiar, trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal în vederea pronunțării cu privire la acțiunea în pretenții și
- obligarea intimetei la plata tuturor cheltuielilor de judecată (inclusiv a cheltuielilor de judecată efectuate la Tribunal).

Motivele și principalele argumente

Recurenta arată că prin respingerea acțiunii în pretenții pentru motivul că nu a demonstrat existența unui act nelegal săvârșit de Comisie, Tribunalul a încălcat dreptul Uniunii Europene. Recurenta susține în special că Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a interpretat hotărârea pronunțată de Curte în cauza C-425/08 și, în consecință, a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a examinat a treia parte a primului motiv de nelegalitate formulat de recurentă privind criteriul de „manipulare sau utilizare normală” și prin faptul că a concluzionat că acțiunea în pretenții ar trebui respinsă.

Pentru aceste motive, recurenta solicită anularea hotărârii pronunțate de Tribunal în cauza T-291/04 în ceea ce privește acțiunea în pretenții formulată de recurentă și obligarea intimetei la plata cheltuielilor de judecată pe care le-a efectuat.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Juzgado de lo Social nº 1 de Benidorm (Spania) la 26 aprilie 2012 — Concepción Maestre García/Centros Comerciales CARREFOUR S.A.

(Cauza C-194/12)

(2012/C 227/11)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Juzgado de lo Social nº 1 de Benidorm

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Concepción Maestre García

Pârâtă: Centros Comerciales CARREFOUR S.A.

Întrebările preliminare

1. Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88 ⁽¹⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru se opune unei interpretări a reglementării naționale care nu permite întreruperea concediului pentru a efectua la o dată ulterioară întreaga perioadă — sau perioada rămasă — în cazul în care situația de incapacitate temporară survine anterior perioadei de efectuare a concediului și există motive legate de activitate productivă sau de ordin organizatoric care împiedică efectuarea acestuia la o dată ulterioară?
2. Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88 a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru se opune unei interpretări a reglementării naționale care permite întreprinderii să stabilească în mod unilateral o perioadă de efectuare a concediului care coincide cu o perioadă de incapacitate temporară de muncă, în cazul în care lucrătorul nu și-a manifestat anterior preferința pentru o altă perioadă și există un acord încheiat între reprezentanții lucrătorilor din întreprindere și întreprindere care permite acest lucru?
3. Articolul 7 alineatul (1) din Directiva 2003/88 a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind anumite aspecte ale organizării timpului de lucru se opune unei interpretări a reglementării naționale care permite compensarea financiară a concediului neefectuat din motive de incapacitate temporară de muncă, în cazul în care există motive legate de volumul de activitate sau de ordin organizatoric care nu permit efectuarea acestuia în mod concret, deși contractul de muncă nu a încetat?

⁽¹⁾ JO L 299, p. 9, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 3

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 30 aprilie 2012 — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Cauza C-204/12)

(2012/C 227/12)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Essent Belgium NV

Pârâtă: Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Celelalte părți: Vlaams Gewest

Vlaamse Gemeenschap

Întrebările preliminare

1. O reglementare națională precum cea cuprinsă în Decretul flamand din 17 iulie 2000 privind organizarea pieței electricității, pus în aplicare prin Decizia guvernului flamand din 5 martie 2004, astfel cum a fost modificată prin Decizia guvernului flamand din 25 februarie 2005 privind promovarea producției de electricitate din surse de energie regenerabile, potrivit căreia:

— furnizorii de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, sunt obligați să prezinte anual autorității de reglementare un anumit număr de certificate verzi (articolul 23 din decretul menționat mai sus);

— Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (Autoritatea Flamandă de Reglementare a Pieței Electricității și Gazelor Naturale) (VREG) aplică furnizorilor de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, o amendă administrativă, în cazul în care acești furnizori nu au prezentat suficiente certificate verzi, pentru a îndeplini cota obligatorie care le-a fost impusă cu privire la aceste certificate (articolul 37 alineatul 2 din decretul menționat mai sus);

— autoritatea de reglementare nu poate sau nu dorește să ia în considerare garanții de origine din Norvegia și din Țările de Jos, în lipsa măsurilor de punere în aplicare adoptate de guvernul flamand, care a recunoscut similitudinea, respectiv echivalența prezentării acestor certificate (articolul 25 din decretul menționat mai sus și articolul 15 alineatul 1 din Decizia din 5 martie 2004), autoritatea neexaminând în cazul concret similitudinea, respectiv echivalența acestora;

— în întreaga perioadă în care a fost în vigoare Decretul din 17 iulie 2000, în vederea verificării îndeplinirii cotei obligatorii au fost efectiv luate în considerare numai certificatele emise pentru energia electrică ecologică produsă în Flandra, neexistând altfel nicio altă posibilitate pentru furnizorii de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, să demonstreze faptul că garanțiile de origine prezentate

îndeplineau condițiile privind existența unor garanții similare sau echivalente privind emiterea unor astfel de certificate,

este compatibilă cu articolul 34 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 11 din Acordul privind SEE și/sau cu articolul 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 13 din Acordul privind SEE?

2. Reglementarea națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu articolul 5 din Directiva 2001/77/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile pe piața internă a electricității ⁽¹⁾, aplicabilă la acel moment?

3. Reglementarea națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu principiile egalității de tratament și interzicerii discriminării, prevăzute, printre altele, la articolul 18 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la articolul 3 din Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie [2003] privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE ⁽²⁾, aplicabilă la acel moment?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 33, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 36.

⁽²⁾ JO L 176, p. 37, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 61.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 30 aprilie 2012 — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Cauza C-205/12)

(2012/C 227/13)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Essent Belgium NV

Pârâtă: Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Cealaltă parte: Vlaams Gewest

Întrebările preliminare

1. O reglementare națională precum cea cuprinsă în Decretul flamand din 17 iulie 2000 privind organizarea pieței electriceității, pus în aplicare prin Decizia guvernului flamand din 5 martie 2004, astfel cum a fost modificată prin Decizia guvernului flamand din 25 februarie 2005 privind promovarea producției de electricitate din surse de energie regenerabile și prin Decizia guvernului flamand din 8 iulie 2005 de modificare a Deciziei guvernului flamand din 5 martie 2004 privind promovarea producției de electricitate din surse de energie regenerabile și a Deciziei guvernului flamand din 29 martie 2002 privind obligațiile de serviciu public de promovare a utilizării raționale a energiei, potrivit căreia:

— furnizorii de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, sunt obligați să prezinte anual autorității de reglementare un anumit număr de certificate verzi (articolul 23 din decretul menționat mai sus);

— Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits-en Gasmarkt (Autoritatea Flamandă de Reglementare a Pieței Electricității și Gazelor Naturale) (VREG) aplică furnizorilor de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, o amendă administrativă, în cazul în care acești furnizori nu au prezentat suficiente certificate verzi, pentru a îndeplini cota obligatorie, care le a fost impusă cu privire la aceste certificate (articolul 37 alineatul 2 din decretul menționat mai sus);

— este stabilit în mod expres că garanțiile de origine din alte țări pot fi recunoscute în anumite condiții, pentru a îndeplini cota obligatorie (articolul 15 quater alineatul 2 din Decizia guvernului flamand din 5 martie 2004, în versiunea aplicabilă în speță);

— autoritatea de reglementare nu poate sau nu dorește să ia în considerare garanții de origine din Norvegia și din Danemarca, în lipsa măsurilor de punere în aplicare adoptate de guvernul flamand, care a recunoscut similitudinea, respectiv echivalența prezentării acestor certificate (articolul 25 din decretul menționat mai sus și articolul 15 quater alineatul 2 din Decizia din 5 martie 2004], autoritatea neexaminând în cazul concret similitudinea, respectiv echivalența acestora;

— în întreaga perioadă în care a fost în vigoare Decretul din 17 iulie 2000, în vederea verificării îndeplinirii cotei obligatorii au fost efectiv luate în considerare numai certificatele emise pentru energia electrică ecologică produsă în Flandra, neexistând altfel nicio altă posibilitate pentru furnizorii de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, să demonstreze faptul că garanțiile de origine din alte state membre ale Uniunii Europene prezentate înde-

plineau condițiile privind existența unor garanții similare sau echivalente privind emiterea unor astfel de certificate,

este compatibilă cu articolul 34 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 11 din Acordul privind SEE și/sau cu articolul 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 13 din Acordul privind SEE?

2. Reglementarea națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu articolul 5 din Directiva 2001/77/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile pe piața internă a electricității ⁽¹⁾, aplicabilă la acel moment?

3. Reglementarea națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu principiile egalității de tratament și interzicerii discriminării, prevăzute, printre altele, la articolul 18 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la articolul 3 din Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie [2003] privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE ⁽²⁾, aplicabilă la acel moment?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 33, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 36.

⁽²⁾ JO L 176, p. 37, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 61.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 30 aprilie 2012 — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Cauza C-206/12)

(2012/C 227/14)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Essent Belgium NV

Pârâtă: Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Celelalte părți: Vlaams Gewest

Vlaamse Gemeenschap

Întrebările preliminare

1. O reglementare națională precum cea cuprinsă în Decretul flamand din 17 iulie 2000 privind organizarea pieței electriceității, pus în aplicare prin Decizia guvernului flamand din 5 martie 2004, astfel cum a fost modificată prin Decizia guvernului flamand din 25 februarie 2005 privind promovarea producției de electricitate din surse de energie regenerabile și prin Decizia guvernului flamand din 8 iulie 2005 de modificare a Deciziei guvernului flamand din 5 martie 2004 privind promovarea producției de electricitate din surse de energie regenerabile și a Deciziei guvernului flamand din 29 martie 2002 privind obligațiile de serviciu public de promovare a utilizării raționale a energiei, potrivit căreia:

— furnizorii de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, sunt obligați să prezinte anual autorității de reglementare un anumit număr de certificate verzi (articolul 23 din decretul menționat mai sus);

— Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (Autoritatea Flamandă de Reglementare a Pieței Electricității și Gazelor Naturale) (VREG) aplică furnizorilor de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, o amendă administrativă, în cazul în care acești furnizori nu au prezentat suficiente certificate verzi, pentru a îndeplini cota obligatorie, care le a fost impusă cu privire la aceste certificate (articolul 37 alineatul 2 din decretul menționat mai sus);

— este stabilit în mod expres că garanțiile de origine din alte țări pot fi recunoscute în anumite condiții, pentru a îndeplini cota obligatorie (articolul 15 quater alineatul 2 din Decizia guvernului flamand din 5 martie 2004 în versiunea aplicabilă în speță);

— autoritatea de reglementare nu poate sau nu dorește să ia în considerare garanții de origine din Norvegia și din Danemarca/Suedia, în lipsa măsurilor de punere în aplicare adoptate de guvernul flamand, care a recunoscut similitudinea, respectiv echivalența prezentării acestor certificate (articolul 25 din decretul menționat mai sus și articolul 15 quater alineatul 2 din Decizia din 5 martie 2004), [autoritatea] neexaminând în cazul concret similitudinea, respectiv echivalența acestora;

— în întreaga perioadă, în care a fost în vigoare Decretul din 17 iulie 2000, în vederea verificării îndeplinirii cotei obligatorii au fost efectiv luate în considerare numai certificatele emise pentru energia electrică ecologică produsă în Flandra, neexistând altfel nicio altă posibilitate pentru furnizorii de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, să demonstreze faptul că garanțiile de origine din alte

state membre ale Uniunii Europene prezentate îndeplineau condițiile privind existența unor garanții similare sau echivalente privind emiterea unor astfel de certificate,

este compatibilă cu articolul 34 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 11 din Acordul privind SEE și/sau cu articolul 36 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și cu articolul 13 din Acordul privind SEE?

2. Reglementarea națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu articolul 5 din Directiva 2001/77/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile pe piața internă a electricității ⁽¹⁾, aplicabilă la acel moment?

3. Reglementarea națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu principiile egalității de tratament și interzicerii discriminării, prevăzute, printre altele, la articolul 18 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și la articolul 3 din Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie [2003] privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE ⁽²⁾, aplicabilă la acel moment?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 33, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 36.

⁽²⁾ JO L 176, p. 37, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 61.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 30 aprilie 2012 — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Cauza C-207/12)

(2012/C 227/15)

Limba de procedură: olandeză

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Essent Belgium NV

Pârâtă: Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Altă parte: Vlaams Gewest

Întrebările preliminare

1. O reglementare națională precum cea cuprinsă în Decretul flamand din 17 iulie 2000 privind organizarea pieței electriceității, pus în aplicare prin Decizia guvernului flamand din 5 martie 2004, astfel cum a fost modificată prin Decizia guvernului flamand din 25 februarie 2005 privind promovarea producției de electricitate din surse de energie regenerabile și prin Decizia guvernului flamand din 8 iulie 2005 de modificare a Deciziei guvernului flamand din 5 martie 2004 privind promovarea producției de electricitate din surse de energie regenerabile și a Deciziei guvernului flamand din 29 martie 2002 privind obligațiile de serviciu public de promovare a utilizării raționale a energiei, potrivit căreia:

— furnizorii de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, sunt obligați să prezinte anual autorității de reglementare un anumit număr de certificate verzi (articolul 23 din decretul menționat mai sus);

— Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (Autoritatea Flamandă de Reglementare a Pieței Electricității și Gazelor Naturale) (VREG) aplică furnizorilor de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, o amendă administrativă, în cazul în care acești furnizori nu au prezentat suficiente certificate verzi, pentru a îndeplini cota obligatorie, impusă cu privire la aceste certificate (articolul 37 alineatul 2 din decretul menționat mai sus);

— este stabilit în mod expres că garanțiile de origine din alte țări pot fi recunoscute în anumite condiții, pentru a îndeplini cota obligatorie (articolul 15 quater alineatul 2 din Decizia guvernului flamand din 5 martie 2004 în versiunea aplicabilă în speță);

— autoritatea de reglementare nu poate sau nu dorește să ia în considerare garanții de origine din Norvegia, în lipsa măsurilor de punere în aplicare adoptate de guvernul flamand, care a recunoscut similitudinea, respectiv echivalența prezentării acestor certificate (articolul 25 din decretul menționat mai sus și articolul 15 quater alineatul 2 din Decizia din 5 martie 2004), autoritatea neexaminând în cazul concret similitudinea, respectiv echivalența acestora,

— în întreaga perioadă în care a fost în vigoare Decretul din 17 iulie 2000, în vederea verificării îndeplinirii cotei obligatorii au fost efectiv luate în considerare numai certificatele emise pentru energia electrică ecologică produsă în Flandra, neexistând altfel nicio altă posibilitate pentru furnizorii de energie electrică ai consumatorilor

finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, să demonstreze faptul că garanțiile de origine din alte state membre ale Uniunii Europene prezentate îndeplineau condițiile privind existența unor garanții similare sau echivalente privind emiterea unor astfel de certificate,

este compatibilă cu articolul 11 din Acordul privind SEE și cu articolul 13 din Acordul privind SEE?

2. Reglementarea națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu articolul 5 din Directiva 2001/77/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile pe piața internă a electricității ⁽¹⁾, aplicabilă la acel moment (în măsura în care este relevantă pentru SEE)?

3. Reglementarea națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu principiile egalității de tratament și interzicerii discriminării, prevăzute, printre altele, la articolul 4 din Acordul privind SEE și la articolul 3 din Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie [2003] privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE ⁽²⁾, aplicabilă la acel moment (în măsura în care este relevantă pentru SEE)?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 33, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 36.

⁽²⁾ JO L 176, p. 37, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 61.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Rechtbank van eerste aanleg te Brussel (Belgia) la 30 aprilie 2012 — Essent Belgium NV/Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

(Cauza C-208/12)

(2012/C 227/16)

Limba de procedură: olandeza

Instanța de trimitere

Rechtbank van eerste aanleg te Brussel

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Essent Belgium NV

Pârâtă: Vlaamse Reguleringinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG)

Alte părți: Vlaamse Gewest și Vlaamse Gemeenschap

Întrebările preliminare

1. O reglementare națională precum cea cuprinsă în Decretul flamand din 17 iulie 2000 privind organizarea pieței electriceității, pus în aplicare prin Decizia guvernului flamand din 5 martie 2004, astfel cum a fost modificată prin Decizia guvernului flamand din 25 februarie 2005 privind promovarea producției de electricitate din surse de energie regenerabile și prin Decizia guvernului flamand din 8 iulie 2005 de modificare a Deciziei guvernului flamand din 5 martie 2004 privind promovarea producției de electricitate din surse de energie regenerabile și a Deciziei guvernului flamand din 29 martie 2002 privind obligațiile de serviciu public de promovare a utilizării raționale a energiei, potrivit căreia:

— furnizorii de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, sunt obligați să prezinte anual autorității de reglementare un anumit număr de certificate verzi (articolul 23 din decretul menționat mai sus);

— Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt (Autoritatea Flamandă de Reglementare a Pieței Electricității și Gazelor Naturale) (VREG) aplică furnizorilor de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, o amendă administrativă, în cazul în care acești furnizori nu au prezentat suficiente certificate verzi, pentru a îndeplini cota obligatorie, impusă cu privire la aceste certificate (articolul 37 alineatul 2 din decretul menționat mai sus);

— este stabilit în mod expres că garanțiile de origine din alte țări pot fi recunoscute în anumite condiții, pentru a îndeplini cota obligatorie (articolul 15 quater alineatul 2 din Decizia guvernului flamand din 5 martie 2004 în versiunea aplicabilă în speță);

— autoritatea de reglementare nu poate sau nu dorește să ia în considerare garanții de origine din Norvegia, în lipsa măsurilor de punere în aplicare adoptate de guvernul flamand, care a recunoscut similitudinea, respectiv echivalența prezentării acestor certificate (articolul 25 din decretul menționat mai sus și articolul 15 quater alineatul 2 din Decizia din 5 martie 2004), autoritatea neexaminând în cazul concret similitudinea, respectiv echivalența acestora;

— în întreaga perioadă în care a fost în vigoare Decretul din 17 iulie 2000, în vederea verificării îndeplinirii cotei obligatorii au fost efectiv luate în considerare numai certificatele emise pentru energia electrică ecologică produsă în Flandra, neexistând altfel nicio altă posibilitate

pentru furnizorii de energie electrică ai consumatorilor finali, racordați la rețeaua de distribuție sau de transport, să demonstreze faptul că garanțiile de origine din alte state membre ale Uniunii Europene prezentate îndeplineau condițiile privind existența unor garanții similare sau echivalente privind emiterea unor astfel de certificate,

este compatibilă cu articolul 11 din Acordul privind SEE și/sau cu articolul 13 din Acordul privind SEE?

2. Reglementarea națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu articolul 5 din Directiva 2001/77/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 septembrie 2001 privind promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile pe piața internă a electricității ⁽¹⁾, aplicabilă la acel moment (în măsura în care este relevantă pentru SEE)?

3. Reglementarea națională menționată la prima întrebare este compatibilă cu principiile egalității de tratament și interzicerii discriminării, prevăzute, printre altele, la articolul 4 din Acordul privind SEE și la articolul 3 din Directiva 2003/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie [2003] privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de abrogare a Directivei 96/92/CE ⁽²⁾, aplicabilă la acel moment (în măsura în care este relevantă pentru SEE)?

⁽¹⁾ JO L 283, p. 33, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 36.

⁽²⁾ JO L 176, p. 37, Ediție specială, 12/vol. 2, p. 61.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Audiencia Provincial de Oviedo (Spania) la 14 mai 2012
— Constructora Principado S.A./José Ignacio Menéndez Álvarez

(Cauza C-226/12)

(2012/C 227/17)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Audiencia Provincial de Oviedo

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Constructora Principado S.A.

Pârât: José Ignacio Menéndez Álvarez

Întrebarea preliminară

În cazul unei clauze contractuale prin care este repercutată asupra consumatorului o sumă a cărei plată revine prin lege vânzătorului sau furnizorului, dezechilibrul la care se referă articolul 3 alineatul (1) din Directiva 93/13⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că se produce prin simplul fapt de a repercuta asupra consumatorului o obligație de plată care revine prin lege vânzătorului sau furnizorului ori faptul că directiva impune ca dezechilibrul să fie semnificativ presupune că este necesar în plus un impact economic semnificativ asupra consumatorului în raport cu valoarea totală a operațiunii?

⁽¹⁾ Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii (JO L 95, p. 29, Ediție specială, 15/vol. 2, p. 273).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Regatul Unit) la 16 mai 2012 — Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd/Asda Stores Ltd

(Cauza C-252/12)

(2012/C 227/18)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Părțile din acțiunea principală

Reclamante: Specsavers International Healthcare Ltd, Specsavers BV, Specsavers Optical Group Ltd, Specsavers Optical Superstores Ltd

Pârâtă: Asda Stores Ltd

Întrebările preliminare

1. În cazul în care un operator este titularul unor înregistrări distincte ale unor mărci comunitare pentru

(i) o marcă figurativă;

(ii) o marcă verbală

și le utilizează împreună, o astfel de utilizare poate reprezenta utilizarea mărcii ce conține o reprezentare grafică în sensul articolelor 15 și 51 din Regulamentul [OR 19] nr. 207/2009? În cazul unui răspuns afirmativ, cum trebuie apreciată problema utilizării mărcii figurative?

2. Situația este diferită dacă:

(i) marca verbală este suprapusă peste elementul grafic?

(ii) operatorul a înregistrat ca marcă comunitară și marca combinată care conține atât elementul grafic, cât și marca verbală?

3. Răspunsul la întrebarea 1) sau 2) depinde de aspectul dacă elementul grafic și cuvintele sunt percepute de consumatorul mediu (i) ca fiind semne distincte sau (ii) ca având fiecare un rol distinct și independent? Iar în cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod?

4. În cazul în care o marcă comunitară nu este înregistrată într-o anumită culoare, însă titularul său a utilizat-o în mod extensiv într-o anumită culoare sau într-o anumită combinație de culori astfel încât aceasta a început să fie asociată în percepția unei părți importante a publicului (de pe o parte a teritoriului Comunității, însă nu de pe întreg teritoriul Comunității) cu această culoare sau combinație de culori, prezintă relevanță culoarea sau culorile în care pârâta utilizează semnul contestat la aprecierea globală (i) a riscului de confuzie, în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (b) sau (ii) a profitului necuvenit, în temeiul articolului 9 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009? În cazul unui răspuns afirmativ, în ce mod?

5. În cazul unui răspuns afirmativ, prezintă relevanță în cadrul aprecierii globale faptul că pârâta însăși este asociată, în percepția unei părți importante a publicului, cu culoarea sau cu combinația specială de culori pe care aceasta o utilizează pentru semnul contestat?

Recurs introdus la 29 mai 2012 de Volkswagen AG împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 21 martie 2012 în cauza T-63/09, Volkswagen AG/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-260/12)

(2012/C 227/19)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurentă: Volkswagen AG (reprezentanți: H.-P. Schrammek, C. Drzymalla, S. Risthaus, avocați)

Cealaltă parte în proces: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurente

— Anularea în tot a Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 21 martie 2012 în cauza T-63/09

Motivele și principalele argumente

Recursul este îndreptat împotriva Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 21 martie 2012 în cauza T-63/09, prin care acesta a respins acțiunea formulată de Volkswagen AG împotriva Deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI din 9 decembrie 2009 (cauza R 749/2007-2) cu privire la o procedură de opoziție între Volkswagen AG și Suzuki Motor Corporation.

Recurenta invocă următoarele motive:

- un viciu de procedură, în măsura în care i s-a încălcat recurentei dreptul de a fi ascultată, precum și denaturarea faptelor;
- încălcarea dreptului Uniunii prin aplicarea eronată a articolului 8 alineatul (1) litera (b) și alineatul (2) litera (a) din Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾.

Tribunalul ar fi încălcat dreptul recurentei de a fi ascultată și ar fi apreciat în mod eronat situația de fapt, neluând în considerare susținerile recurentei. Spre deosebire de cele reținute de Tribunal, recurenta ar fi prezentat o expunere detaliată cu privire la caracterul descriptiv al semnului SWIFT în limba engleză. În aceeași măsură a fost ignorată de către Tribunal expunerea recurentei din cererea introductivă în legătură cu diferențele de percepție de către public a semnului „GTI” în anumite țări.

De asemenea, Tribunalul ar fi respins, în mod neîntemeiat, argumentul recurentei potrivit căruia cele trei combinații de litere care cuprind litera „I” date ca exemplu de caracter descriptiv au fost înscrise în registru ca mărci cu caracter distinctiv. Tribunalul ar mai fi încălcat, în plus, principiile dreptului la un proces echitabil, în măsura în care a acordat înregistrării unei mărci o valoare probantă diferită. I-ar fi fost încălcat recurentei dreptul de a fi ascultată, în măsura în care Tribunalul nu a luat în considerare afirmația acesteia cu privire la caracterul particular al denumirii „GTI”.

În sfârșit, Tribunalul ar fi denaturat situația de fapt, reproșând în mod neîntemeiat recurentei că nu a motivat suficient acțiunea în justiție privind marca „GTI”. Nu ar fi fost luată în considerare de către Tribunal nici expunerea recurentei privind semnificația probelor, din care Oficiul a dedus pretinsa percepție a publicului din Suedia.

Tribunalul nu ar fi aplicat în mod corect articolul 8 alineatele (1) și (2) din Regulamentul privind marca comunitară și prin aceasta a încălcat dreptul Uniunii. Trebuie respinsă cererea de înregistrare a unei mărci comunitare în cazul în care există într-un anumit stat membru un drept de marcă anterior asupra unui semn similar cu risc de confuzie. Tribunalul a examinat „Uniunea Europeană în ansamblu” și, așadar, a inclus și aspecte privind unele țări în care nu există o astfel de protecție a mărcilor. Această abordare este în contradicție cu jurisprudența Curții în cauza „Matrazen Concord”. ⁽²⁾

Tribunalul ar fi încălcat dreptul Uniunii, în măsura în care a considerat că semnul „GTI” este o indicație descriptivă cu caracter tehnic, cu toate că acest semn este înregistrat ca marcă în mai multe țări. În opinia recurentei, numai oficiile naționale centrale au competența să decidă în privința caracterului descriptiv al unei mărci pe teritoriul respectiv. Numai prin introducerea unei cereri de anulare un organ al Uniunii Europene ar putea să aibă în vedere lipsa de validitate a unei mărci naționale la examinarea riscului de confuzie.

De asemenea, Tribunalul ar fi stabilit în mod eronat noi criterii pentru dovedirea poziției distinctive autonome a unui element al mărcii în cadrul mărcii atacate. În plus, acesta ar fi încălcat dreptul Uniunii, în măsura în care a apreciat că marca în sine nu este suficientă utilizatorului pentru a stabili originea comercială a produselor, ci acesta se va strădui să afle alte informații în afara mărcii solicitate, căutând pe produs în special date cu privire la producător. În sfârșit, Tribunalul ar fi încălcat cerințele privind riscul de confuzie cu mărcile anterioare, în măsura în care a refuzat includerea mărcii „SWIFT GTI” în seria de mărci ale recurentei „Golf GTI” și „Lupo GTI”.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie privind marca comunitară, JO L 78, p. 1.

⁽²⁾ Ordonanța din 28 aprilie 2004 în cauza C-3/03 P, Matrazen Concord, Rec., p. I-03657.

Recurs introdus la 29 mai 2012 de Annunziata Del Prete împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a doua) din 27 martie 2012 în cauza T-420/10, Giorgio Armani/OAPI

(Cauza C-261/12 P)

(2012/C 227/20)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Recurentă: Annunziata Del Prete (reprezentant: R. Bocchini, avocat)

Celelalte părți în proces: Giorgio Armani SpA, Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Concluziile recurentei

- Anularea în tot a Hotărârii din 27 martie 2012 a Tribunalului Uniunii Europene și, prin urmare, confirmarea deciziei Camerei a doua de recurs a OAPI emise la 8 iulie 2010 și notificată la 19 iulie 2010, întrucât aceasta din urmă respectă pe deplin și aplică normele cuprinse în Regulamentul privind marca comunitară ⁽¹⁾, în special articolul 8 alineatul (1) litera (b) din acesta, invocat numai în actul de opoziție nr. B1309485;

— obligarea celorlalte părți la proces la plata cheltuielilor de judecată, a taxelor și a onorariilor.

Motivele și principalele argumente

1. Se contestă existența unei similitudini grafice între marca comunitară nr. 6314462 „AMICI JUNIOR” și mărcile figurative naționale italiene nr. 912114 „AJ ARMANI JEANS” și nr. 998554 „ARMANI JUNIOR” și, dacă este cazul, a unei similitudini fonetice.
2. Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 și principiul notorietății au fost aplicate în hotărârea atacată, deși Giorgio Armani S.p.A. nu a făcut vreo referire expresă și nu s-a întemeiat pe această dispoziție sau pe acest principiu.

(¹) Regulamentul (CE) nr. 207/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind marca comunitară (JO L 78, p. 1).

Recurs introdus la 1 iunie 2012 de Telefónica SA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a opta) din 21 martie 2012 în cauza T-228/10, Telefónica/Comisia

(Cauza C-274/12 P)

(2012/C 227/21)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Recurentă: Telefónica SA (reprezentanți: J. Ruiz Calzado, abogado, M. Núñez-Müller, Rechtsanwalt, J. Domínguez Pérez, abogado)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea ordonanței atacate;
- constatarea admisibilității acțiunii în anulare în cauza T-228/10 și trimiterea cauzei spre judecare la Tribunal pentru ca acesta să se pronunțe pe fondul litigiului;
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată efectuate în procedurile referitoare la admisibilitate în fața celor două instanțe.

Motivele și principalele argumente

1. Tribunalul a comis o eroare de drept prin adoptarea unei decizii prin care se încalcă dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă. Considerând în mod general că alternativa procedurii preliminară este întotdeauna adecvată și posibilă, Tribunalul a încălcat dreptul reclamantei din prima instanță la o protecție jurisdicțională efectivă, care

este consacrat la articolele 6 și 13 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și recunoscut expres la articolul 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

2. Tribunalul a comis o eroare de drept întrucât a interpretat în mod eronat jurisprudența referitoare la admisibilitatea acțiunilor formulate împotriva deciziilor privind ajutoare de stat prin care o schemă de ajutoare se declară nelegală și incompatibilă.
3. Tribunalul a comis o eroare de drept în interpretarea articolului 263 al patrulea paragraf ultima teză TFUE. Tribunalul a comis o eroare de drept atunci când a afirmat că deciziile în materia schemelor de ajutoare de stat, precum decizia atacată, solicită măsuri de executare, în sensul noii dispoziții din tratat. Tribunalul a ignorat în ordonanța pronunțată că o decizie negativă în materia ajutoarelor de stat are un efect direct, antrenează imediat nelegalitatea ajutoarelor acordate și implică în mod normal obligația statelor membre să le recupereze.

Acțiune introdusă la 8 iunie 2012 — Comisia Europeană/Ungaria

(Cauza C-288/12)

(2012/C 227/22)

Limba de procedură: maghiara

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: B. Martenczuk și Simon B. D., agenți)

Pârâtă: Ungaria

Concluziile reclamantei

- Constatarea neîndeplinirii de către Ungaria a obligațiilor care îi revin în temeiul Directivei 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (¹), întrucât l-a destituit înainte de termen pe comisarul pentru protecția datelor;
- obligarea Ungariei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Directiva 95/46/CE prevede că una sau mai multe autorități publice din statele membre, care vor exercita funcțiile care le sunt atribuite în deplină independență, vor fi responsabile de supravegherea aplicării dispozițiilor naționale care transpun această directivă.

În Ungaria, autoritatea menționată a fost până la 31 decembrie 2011, comisarul pentru protecția datelor. În temeiul legislației maghiare în vigoare până la 31 decembrie 2011, comisarul pentru protecția datelor era ales de Parlamentul maghiar pentru o perioadă de șase ani. Comisarul pentru protecția datelor care a ocupat această funcție până la 31 decembrie 2011 își începuse mandatul la 29 septembrie 2008, astfel încât, în mod normal mandatul acestuia ar fi trebuit să continue până în luna septembrie 2014.

Legislația maghiară în materie a fost modificată de la 1 ianuarie 2012. În urma acestor modificări, instituția comisarului pentru protecția datelor a fost desființată, iar comisarul pentru protecția datelor care ocupa această funcție din 29 septembrie 2008 a fost destituit. Autoritatea cu atribuții de supraveghere a protecției datelor în Ungaria, în sensul Directivei 95/46, a devenit Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság [Autoritatea națională pentru protecția datelor și libertatea informației, denumită în continuare „autoritatea”], nou înființată. În temeiul noii legislații, președintele acestei autorități este numit de Președintele Republicii la propunerea primului-ministru pentru un mandat de nouă ani. Fostul comisar pentru protecția datelor nu a fost numit în această funcție.

În opinia Comisiei, destituirea înainte de termen a autorității cu atribuții de supraveghere a protecției datelor aduce atingere independenței acestei autorități, astfel cum este prevăzută de directivă. Directiva nu prevede durata mandatului acestei autorități de supraveghere, astfel încât statele membre au libertatea de a stabili această durată. Mandatul trebuie să fie însă de o durată rezonabilă, și este indispensabil ca durata mandatului să fie respectată, odată ce un stat membru a stabilit durata mandatului. În caz contrar, ar exista pericolul ca exercitarea funcțiilor de către autoritatea de supraveghere să fie influențată de riscul destituirii înainte de termen, iar acest pericol ar aduce atingere independenței acestei autorități.

În ceea ce privește admisibilitatea cererii, Comisia susține că, având în vedere că nu a numit din nou în funcție fosta autoritate pentru controlul protecției datelor înainte de expirarea termenului menționat în avizul motivat, neîndeplinirea obligațiilor continua la acel moment. Regularizarea nu este imposibilă: Ungaria trebuie să ia toate măsurile necesare pentru restabilirea în funcția prevăzută de Directiva 95/46/CE a fostului comisar pentru protecția datelor, pentru perioada restantă din mandatul său, calculată de la 31 decembrie 2011. Comisia acceptă ca regularizare corespunzătoare numirea fostului comisar pentru protecția datelor în funcția de președinte al

noii autorități pentru perioada menționată. În această privință, Ungaria nu poate invoca independența actualului președinte al noii autorități, întrucât aceasta ar însemna să invoce în apărarea sa propria încălcare. Or, efectele neîndeplinirii obligațiilor trebuie remediate, iar nu menținute.

În opinia Comisiei, destituirea înainte de termen s-ar putea justifica numai prin motive imperative și verificabile din punct de vedere obiectiv, însă Ungaria nu a invocat astfel de motive.

Comisia nu pune în discuție dreptul Ungariei de a reorganiza autoritatea de supraveghere, trecând de la fostul model care consta într-un „comisar pentru protecția datelor” la un model conform cu dreptul maghiar care constă într-o „autoritate”. Reforma modelului instituțional nu ar necesita însă în niciun caz destituirea înainte de termen a autorității de supraveghere anterioare. Ungaria ar fi putut să prevadă în dreptul său intern fie că noul model se va aplica după expirarea mandatului comisarului pentru protecția datelor aflat în funcție, fie că fostul comisar pentru protecția datelor va fi numit drept primul președinte al noii autorități pentru perioada restantă din mandatul său.

În opinia Comisiei, dacă afirmația statului membru privind schimbarea de model ar fi admisibilă, toate autoritățile cu atribuții de supraveghere a protecției datelor din Uniune ar fi expuse în permanență la riscul de a fi destituite printr-o măsură legislativă care ar desființa autoritatea existentă și ar institui în locul acesteia o altă autoritate, nou înființată, pentru a exercita funcțiile menționate în Directiva 95/46. Nu este exclus ca aceste reforme să fie utilizate pentru a sancționa și controla autoritățile cu atribuții de supraveghere a protecției datelor care ar atrage dezaprobarea autorităților politice. Simplul risc al unei astfel de influențe este incompatibil cu deplina independență a autorităților de supraveghere.

În opinia Comisiei, pe de altă parte, Ungaria nu se poate întemeia pe unele declarații obscure ale fostului comisar pentru protecția datelor publicate în presa națională, pentru a presupune că acesta nu ar mai fi fost disponibil să îndeplinească funcțiile prevăzute la articolul 28 din Directiva 95/46, și nici pentru a-l destitui înainte de termen în acest temei.

(¹) JO L 281 din 23.11.1995, p. 31, denumită în continuare „Directiva 95/46” sau „directiva”.

TRIBUNALUL

Hotărârea Tribunalului din 18 iunie 2012 — Biofrescos/Comisia

(Cauza T-159/09) ⁽¹⁾

[„Uniune vamală — Creveți congelați originari din Indonezia — Certificate de origine nevalabile — Recuperare ulterioară a taxelor la import — Cerere de remitere a taxelor la import — Articolul 220 alineatul (2) litera (b) și articolul 239 din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92”]

(2012/C 227/23)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Reclamantă: Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda (Linda-a-Velha, Portugalia) (reprezentant: A. de Magalhães Menezes, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: R. Lyal, P. Guerra e Andrade și L. Bouyon, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2009) 72 final a Comisiei din 16 ianuarie 2009 prin care s-a constatat că este necesar să se procedeze la recuperarea ulterioară a taxelor la import și că remiterea acestor taxe nu este justificată într-un caz determinat.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 153, 4.7.2009.

Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2012 — Kavaklidere-Europe/OAPI — Yakult Honsha (Yakut)

(Cauza T-276/09) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale Yakut — Marca comunitară figurativă anterioară Yakult — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2012/C 227/24)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kavaklidere-Europe (Schoten, Belgia) (reprezentanți: inițial J. Vercraeye și I. Tytgat, ulterior J. Vercraeye și B. De Vuyst, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant(ți): D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Yakult Honsha Kabushiki Kaisha (Tokyo, Japonia) (reprezentanți: M. Edenborough, QC, P. Harris, Solicitor, și T. Elias, barrister)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 8 mai 2009 (cauza R 1396/2008-4) privind o procedură de opoziție între Yakult Honsha Kabushiki Kaisha și Kavaklidere-Europe

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Kavaklidere-Europe la plata cheltuielilor de judecată.

⁽¹⁾ JO C 244, 10.10.2009.

Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2012 — Spania/Comisia

(Cauza T-178/10, T-263/10 și T-265/10) ⁽¹⁾

[„Programe operaționale ale Fondului de Coeziune și ale FEDER gestionate de Spania — Cerere de plată intermediară — Existența unor elemente probante care sugerează o insuficiență importantă în funcționarea sistemelor de gestiune și de control — Măsuri de întrerupere a termenului de plată — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Strategie de audit — Securitate juridică — Încredere legitimă — Proporționalitate”]

(2012/C 227/25)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Urraca Caviedes și B. Conte, precum și, în cauza T-178/10, A. Steiblytė, agenți)

Obiectul

Acțiuni formulate împotriva deciziilor Comisiei din 12 februarie 2010 (T-178/10), din 8 aprilie 2010 (T-263/10) și din 15 aprilie 2010 (T-265/10) prin care autoritățile spaniole sunt informate cu privire la întreruperea termenului de examinare a anumitor cereri de plată intermediară prezentate de Regatul Spaniei

Dispozitivul

1. Conexează cauzele T-178/10, T-263/10 și T-265/10 în vederea pronunțării hotărârii.
2. Respinge acțiunile.
3. Obligă Regatul Spaniei la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 161, 19.6.2010.

Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2012 — Spania/Comisia

(Cauzele T-264/10 și T-266/10) (¹)

[„Program operațional din cadrul Fondului de coeziune și al FEDR gestionat de Spania (Program operațional FSE Lupta împotriva discriminării 2007-2013) — Cerere de plată intermediară — Decizie de a întrerupe termenul de plată din cauza unei deficiențe importante în funcționarea sistemelor de gestiune și de control — Acțiune în anulare — Admisibilitate — Articolul 87 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1083/2006”]

(2012/C 227/26)

Limba de procedură: spaniola

Părțile

Reclamant: Regatul Spaniei (reprezentant: N. Díaz Abad, agent)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: C. Urraca Caviedes și B. Conte, agenți)

Obiectul

Acțiuni formulate împotriva deciziilor Comisiei din 10 mai (T-264/10) și din 11 mai 2010 (T-266/10) prin care autoritățile spaniole au fost informate cu privire la întreruperea termenului de plată a anumitor cereri de plată intermediară formulate de Regatul Spaniei.

Dispozitivul

1. Conexează cauzele T-264/10 și T-266/10 în vederea pronunțării hotărârii.
2. Anulează deciziile Comisiei Europene din 10 și din 11 mai 2010 prin care autoritățile spaniole au fost informate cu privire la întreruperea termenului de plată a anumitor cereri de plată intermediară formulate de Regatul Spaniei.
3. Respinge cererea de constatare a temeiniciei cererii de plată a dobânzilor de întârziere.
4. Constată că nu este necesară pronunțarea cu privire la capătul de cerere referitor la dispunerea de către Tribunal a unei măsuri de

organizare a procedurii întemeiate pe articolul 64 din Regulamentul de procedură al acestuia.

5. Obligă Comisia la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 221, 14.8.2010.

Hotărârea Tribunalului din 20 iunie 2012 — Kraft Foods Schweiz Holding/OAPI — Compania Nacional de Chocolates (CORONA)

(Cauza T-357/10) (¹)

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare figurative CORONA — Mărci naționale verbale anterioare KARUNA și KARŪNA — Motive relative de refuz — Lipsă a riscului de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009 — Articolul 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009”]

(2012/C 227/27)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Kraft Foods Schweiz Holding GmbH (Zug, Elveția) (reprezentanți: P. Péters și T. de Haan, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: P. Geroulakos, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Compania Nacional de Chocolates, SA (Medellín, Columbia) (reprezentant: I. Temiño Cenicerros, avocat)

Obiectul

Acțiune introdusă împotriva deciziei camerei a patra de recurs a OAPI din 29 iunie 2010 (cauza R 696/2009-4) privind o procedură de opoziție între Kraft Foods Schweiz Holding GmbH și Compania Nacional de Chocolates, SA

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Kraft Foods Schweiz Holding GmbH la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 288, 23.10.2010.

Hotărârea Tribunalului din 21 iunie 2012 — Fruit of the Loom/OAPI — Blueshore Management (FRUIT)(Cauza T-514/10) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de decădere — Marca comunitară verbală FRUIT — Neutilizare — Articolul 15 alineatul (1) litera (a) și articolul 51 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2012/C 227/28)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Fruit of the Loom, Inc. (Bowling Green, Kentucky, Statele Unite) (reprezentanți: S. Malynicz, barrister, și V. Marsland, solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: inițial S. Schöffner, ulterior G. Schneider, ulterior D. Botis și în final J. Crespo Carrillo, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Blueshore Management SA (Cernusco Sul Naviglio, Italia) (reprezentanți: S. Corona și G. Ciccone, avocați)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 30 august 2010 (cauza R 1686/2008 4) privind o procedură de decădere între Blueshore Management SA și Fruit of the Loom, Inc.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Fruit of the Loom, Inc. La suportarea propriilor cheltuieli de judecată, precum și la plata cheltuielilor de judecată efectuate de OAPI.
3. Blueshore Management SA suportă propriile cheltuieli de judecată

⁽¹⁾ JO C 13, 15.1.2011.**Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2012 — H.Eich/OAPI — Arav (H.EICH)**(Cauza T-557/10) ⁽¹⁾

[„Marcă comunitară — Procedură de opoziție — Cerere de înregistrare a mărcii comunitare verbale H.EICH — Marca națională figurativă anterioară H SILVIAN HEACH — Motiv relativ de refuz — Risc de confuzie — Articolul 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 207/2009”]

(2012/C 227/29)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: H.Eich Srl (Signa, Italia) (reprezentanți: D. Mainini, T. Rubin, A. Masetti Zannini de Concina, M. Bucarelli, G. Petrocchi și B. Passaretti, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentanți: G. Mannucci și R. Pethke, agenți)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă la Tribunal: Arav Holding Srl (Palma Campania, Italia) (reprezentant: R. Bocchini, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei întâi de recurs a OAPI din 9 septembrie 2010 (cauza R 1411/2009-1) privind o procedură de opoziție între Arav Holding Srl și H.Eich Srl

Dispozitivul

1. Anulează Decizia Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (OAPI) din 9 septembrie 2010 (cauza R 1411/2009-1).
2. OAPI suportă, pe lângă propriile cheltuieli de judecată, pe cele efectuate de H.Eich Srl în procedura în fața Tribunalului.
3. OAPI suportă cheltuielile necesare efectuate în cadrul procedurii în fața Camerei întâi de recurs.
4. Arav Holding Srl suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 30, 29.1.2011.**Hotărârea Tribunalului din 19 iunie 2012 — Arango Jaramillo și alții/BEI**(Cauza T-234/11 P) ⁽¹⁾

[„Recurs — Funcție publică — Personalul BEI — Pensii — Contribuție la regimul de pensii — Respingerea acțiunii în primă instanță ca vădit inadmisibilă — Termen de introducere a acțiunii — Tardivitate — Termen rezonabil”]

(2012/C 227/30)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Recurenți: Oscar Orlando Arango Jaramillo (Luxemburg, Luxemburg) și alți 34 de agenți ai Băncii Europene de Investiții al căror nume figurează în anexa la hotărâre (reprezentanți: B. Cortese și C. Cortese, avocați)

Cealaltă parte în proces: Banca Europeană de Investiții (reprezentanți: C. Gómez de la Cruz și T. Gilliams, agenți, asistați de P. E. Partsch, avocat)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera întâi) din 4 februarie 2011, Arango Jaramillo și alții/BEI (F-34/10, nepublicată încă în Repertoriu), prin care se solicită anularea ordonanței.

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Oscar Orlando Arango Jaramillo și ceilalți 34 de agenți ai Băncii Europene de Investiții (BEI) al căror nume figurează în anexă suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și cheltuielile de judecată efectuate de BEI în cadrul prezentului recurs.

⁽¹⁾ JO C 211, 16.7.2011.

Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2012 — Vesteda Groep/Comisia

(Cauza T-206/10) ⁽¹⁾

(„Ajutoare de stat — Schemă de ajutoare acordate de Țările de Jos în favoarea societăților pentru locuințe sociale — Ajutoare existente — Decizie prin care se acceptă angajamentele asumate de statul membru — Acțiune în anulare — Calitate procesuală activă — Inadmisibilitate”)

(2012/C 227/31)

Limba de procedură: olandeza

Părțile

Reclamantă: Vesteda Groep BV (Maastricht, Țările de Jos) (reprezentanți: G. van der Wal și T. Boesman, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: H. van Vliet, S. Noë și S. Thomas, agenți, asistați de H. Gilliams, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a Deciziei C(2009) 9963 final a Comisiei din 15 decembrie 2009 referitoare la ajutoarele de stat E 2/2005 și N 642/2009 — Țările de Jos — Ajutor existent și ajutor specific pentru proiecte, în favoarea societăților pentru locuințe sociale

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Vesteda Groep BV suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană.

⁽¹⁾ JO C 179, 3.7.2010.

Ordonanța Tribunalului din 16 decembrie 2011 — Google/OAPI — G-mail (GMail)

(Cauza T-527/10) ⁽¹⁾

(„Marcă comunitară — Opoziție — Retragerea opoziției — Nepronunțare asupra fondului”)

(2012/C 227/32)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Google, Inc. (Wilmington, Statele Unite) (reprezentanți: M. Kinkeldey și A. Bognár, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) (reprezentant: D. Botis, agent)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs a OAPI, intervenientă în fața Tribunalului: G-mail GmbH (Los Angeles, Statele Unite) (reprezentant: S. Eble, avocat)

Obiectul

Acțiune formulată împotriva Deciziei Camerei a patra de recurs a OAPI din 8 septembrie 2010 (cauza R 342/2010-4) privind o procedură de opoziție între Giersch Ventures LLC și Google, Inc.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului cauzei.
2. Obligă reclamanta și intervenienta să suporte propriile cheltuieli de judecată, precum și, fiecare, jumătate din cheltuielile de judecată efectuate de pârât.

⁽¹⁾ JO C 30, 29.1.2011.

Ordonanța Tribunalului din 4 iunie 2012 — Attey și alții/Consiliul

(Cauza T-118/11, T-123/11 și T-124/11) ⁽¹⁾

(„Politica externă și de securitate comună — Măsuri restrictive adoptate cu privire la situația din Côte d'Ivoire — Eliminarea de pe lista persoanelor vizate — Acțiune în anulare — Nepronunțare asupra fondului”)

(2012/C 227/33)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamanti: Philipp Attey (Abidjan, Côte d'Ivoire) (cauza T-118/11); Thierry Legré (Abidjan) (cauza T-123/11) și Stéphane Kipré (Abidjan) (T-124/11) (reprezentant: J.-C. Tchikaya, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: B. Driessen și M. Chavrier, agenți)

Interveniente în susținerea pârâtului: Republica Côte d'Ivoire (reprezentanți: J. P. Mignard și J. P. Benoit, avocați) și Comisia Europeană (reprezentanți: A. Bordes și M. Konstantinidis, agenți)

Obiectul

Cereri de anulare, pe de o parte, a Deciziei 2010/656/PESC a Consiliului de reînnoire a măsurilor restrictive impuse împotriva Côte d'Ivoire (JO L 11, p. 36), și, pe de altă parte, a Regulamentului (UE) nr. 25/2011 al Consiliului din 14 ianuarie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 560/2005 de impunere a anumitor măsuri restrictive specifice îndreptate împotriva anumitor persoane și entități având în vedere situația din [Côte d'Ivoire] (JO L 11, p. 1), în măsura în care aceste acte îi privesc pe reclamânți

Dispozitivul

1. Conexează cauzele T-118/11, T-123/11 și T-124/11 în vederea pronunțării prezentei ordonanțe.
2. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra fondului acțiunilor.
3. Obligă Consiliul Uniunii Europene să suporte, pe lângă propriile cheltuieli, și cheltuielile efectuate de domnii Philipp Attey, Thierry Legré și Stéphane Kipré.
4. Republica Côte d'Ivoire și Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

(¹) JO C 130, 30.4.2011.

Ordonanța Tribunalului din 18 iunie 2012 — Transports Schiocchet — Excursions/Consiliul și Comisia

(Cauza T-203/11) (¹)

[„Răspundere extracontractuală — Servicii de transport cu autocarul și autobuzul între statele membre — Regulamentul (CEE) nr. 684/92 — Încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care conferă drepturi particulare — Absență — Acțiune în mod vădit nefondată”]

(2012/C 227/34)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Transports Schiocchet — Excursions (Beuvillers, Franța) (reprezentant: É. Deshoulières, avocat)

Pârâte: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: E. Karlsson și E. Dumitriu-Segnana, agenți); și Comisia Europeană (reprezentanți: G. Rozet și N. Yerrell, agenți)

Obiectul

Cerere de reparare a prejudiciului pretins a fi fost suferit de reclamantă din cauza aplicării regimului prevăzut de Regulamentul (CEE) nr. 684/92 al Consiliului din 16 martie 1992

privind normele comune pentru transportul internațional de călători cu autocarul și autobuzul (JO L 74, p. 1, Ediție specială, 06/vol. 2, p. 34).

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea ca fiind în mod vădit nefondată.
2. Obligă Transports Schiocchet — Excursions la plata cheltuielilor de judecată.

(¹) JO C 186, 25.6.2011.

Ordonanța Tribunalului din 4 iunie 2012 — Elti/Delegația Uniunii Europene în Muntenegru

(Cauza T-395/11) (¹)

[„Acțiune în anulare — Contracte de achiziții publice de bunuri — Procedură de cerere de ofertă — Informatizarea serviciului public de radiodifuziune din Muntenegru — Decizia de atribuire a contractului adoptată de Delegația Uniunii în Muntenegru — Lipsa calității de pârât — Inadmisibilitate”]

(2012/C 227/35)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Elti d.o.o. (Gornja Radgona, Slovenia) (reprezentant: N. Zidar Klemenčič, avocat)

Pârâtă: Delegația Uniunii Europene în Muntenegru (reprezentanți: inițial N. Bertolini, agent, ulterior J. Stuyck și A.-M. Vandromme, avocați)

Obiectul

Cu titlu principal, o cerere de anulare a deciziei șefului Delegației Uniunii în Muntenegru din 21 martie 2011 de respingere a ofertei reclamantei pentru contractul de furnizare a unor echipamente destinate informatizării serviciului public de radiodifuziune din Muntenegru și, prin urmare, de atribuire a contractului menționat unei alte societăți și, în subsidiar, o cerere de despăgubiri

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Obligă Elti d.o.o. la plata cheltuielilor de judecată, inclusiv a celor aferente procedurii referitoare la măsurile provizorii.

(¹) JO C 282, 24.9.2011.

Ordonanța judecătorului delegat cu luarea măsurilor provizorii din 13 iunie 2012 — Morison Menon Chartered Accountants și alții/Consiliul

(Cauza T-656/11 R II)

(„Procedura măsurilor provizorii — Nepronunțare asupra fondului”)

(2012/C 227/36)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: Morison Menon Chartered Accountants (Dubai, Emiratele Arabe Unite); Morison Menon Chartered Accountants — Dubaï Office (Dubai); Morison Menon Chartered Accountants — Sharjah Office (Sharjah, Emiratele Arabe Unite) (reprezentanți: H. Viaene, D. Gillet și T. Ruys, avocați)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene (reprezentanți: M.-M. Joséphidès și G. Étienne, agenți)

Obiectul

Cerere de suspendarea executării, pe de o parte, a Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 11) și, pe de altă parte, a Deciziei 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413/PESC privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului (JO L 319, p. 71), în măsura în care entitatea având denumirea „Morison Menon Chartered Accountant” a fost adăugată pe lista persoanelor și entităților ale căror fonduri și resurse economice sunt înghețate.

Dispozitivul

1. Constată că nu mai este necesar să se pronunțe asupra cererii de măsuri provizorii.
2. Cererea privind cheltuielile de judecată se soluționează odată cu fondul.

Ordonanța Tribunalului din 12 iunie 2012 — Strack/Comisia

(Cauza T-65/12 P) ⁽¹⁾

(„Recurs — Funcție publică — Funcționari — Ordonanță de trimitere — Decizie care nu poate face obiectul unui recurs — Recurs vădit inadmisibil”)

(2012/C 227/37)

Limba de procedură: germana

Părțile

Recurrent: Guido Strack (Koln, Germania) (reprezentant: H. Tettenborn, avocat)

Cealaltă parte în proces: Comisia Europeană (reprezentanți: H. Krämer și B. Eggers, agenți)

Obiectul

Recurs formulat împotriva Ordonanței Tribunalului Funcției Publice a Uniunii Europene (Camera a doua) din 7 decembrie 2011, Strack/Comisia (F 44/05 RENV, nepublicată în Reper-toriu) prin care se urmărește anularea acestei ordonanțe.

Dispozitivul

1. Respinge recursul.
2. Domnul Guido Strack va suporta propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Comisia Europeană în cadrul prezentului recurs.

⁽¹⁾ JO C 118, 21.4.2012.

Acțiune introdusă la 21 mai 2012 — Ålands Industrihus/Comisia Europeană

(Cauza T-212/12)

(2012/C 227/38)

Limba de procedură: suedeza

Părțile

Reclamantă: Ålands Industrihus (Mariehamn, Finlanda) (reprezentant: L. Laitinen, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea deciziei 2012/252/UE a Comisiei din 13 iulie 2011 privind ajutorul de stat C 6/08 (ex NN 69/07) acordat Ålands Industrihus Ab de guvernul regiunii Åland;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă șapte motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE — lipsa ajutorului de stat
 - Reclamanta afirmă că aporturile de capital și garanțiile împrumuturilor în cauză nu constituie nicidecum un ajutor de stat, întrucât aceste operațiuni nu au denaturat concurența prin afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre. Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere a faptelor, în special atunci când a constatat că nu există niciun obstacol ca întreprinderile nerezidente să exercite activități pe insulele Åland și cu certitudine niciun obstacol ca acestea să realizeze investiții pe piața imobiliară locală.

2. Al doilea motiv, întemeiat pe aplicarea eronată a articolului 107 alineatul (1) TFUE și a noțiunii de investitor privat — lipsa ajutorului de stat

— Reclamanta afirmă că totalitatea aporturilor în capital erau compatibile cu principiul investitorului în economia de piață și, în consecință, nu au denaturat și nu au riscat să denatureze concurența prin afectarea schimburilor comerciale dintre statele membre. Comisia a săvârșit o eroare de apreciere a compatibilității măsurii cu principiul investitorului în economia de piață în măsura în care a apreciat, între altele în mod nejustificat și arbitrar, importanța rentabilității anticipate neluând în calcul decât profitul anual. Reclamanta consideră că rentabilitatea anticipată reală este o combinație dintre profitul anual și sporul de valoare anticipat.

3. Al treilea motiv, întemeiat pe neluarea în considerare în măsură suficientă a programelor de ajutor existente în ceea ce privește garanțiile acordate

— Comisia a omis să țină seama de faptul că minimum două dintre garanțiile acordate aparțineau unui sistem existent de ajutoare de stat.

4. Al patrulea motiv, întemeiat pe eroarea de apreciere a faptelor și pe lipsa motivării

— În cazul în care măsurile respective vor fi considerate totuși ajutoare de stat, sumele a căror recuperare se solicită sunt incorect determinate. În primul rând, motivația pentru a solicita recuperarea totalității capitalurilor investite este foarte scăzută, defectuoasă și extrem de laconică. În al doilea rând, elementul de ajutor al garanțiilor este determinat arbitrar la un nivel nerezonabil și nerealist, cu o motivare insuficientă. Reclamanta afirmă că natura insuficientă și arbitrară a motivării îi face imposibil răspunsul la susținerile Comisiei.

5. Al cincilea motiv, întemeiat pe interpretarea eronată a cadrului legal în materie de rate de referință

— Pentru a determina elementul de ajutor al garanțiilor, Comisia a aplicat Comunicarea privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont ⁽¹⁾ cu efect retroactiv. Această aplicare retroactivă ilicită are drept consecință faptul că elementul de ajutor al garanțiilor a căror recuperare s-a dispus are o valoare mai mare decât cea care rezultă din aplicarea textului corect, care, potrivit reclamantei, este Comunicarea privind metoda pentru calcularea ratei de referință și a ratei de actualizare ⁽²⁾, în vigoare la momentul când au fost acordate garanțiile.

6. Al șaselea motiv, întemeiat pe încrederea legitimă a reclamantei cu privire la ajutoare

— Pe baza elementelor prezentate în primele trei motive, exista o încredere legitimă a reclamantei în sensul că măsurile decise de guvernul provincial nu constituiau ajutoare de stat. În plus, reclamanta a examinat această întrebare împreună cu guvernul regiunii, care a confirmat că măsurile aparțineau sistemului de ajutoare notificate.

7. Al șaptelea motiv, întemeiat pe faptul că decizia atacată aduce atingere securității juridice și încalcă regimul proprietății garantat prin articolul 345 TFUE

— Comisia nu a luat nicidecum în considerare investiții concomitente realizate de orașul Mariehamn, ceea ce conduce, într-o situație în care se dispune recuperarea, ca reclamanta să fie în imposibilitatea de a respecta principiul legal al egalității între acționari, înscris în Legea finlandeză privind societățile pe acțiuni. Această omisiune a Comisiei are ca efect de asemenea deformarea rezultatului economic final pentru părțile vizate, astfel încât încalcă articolul 345 TFUE, potrivit căruia tratatele nu aduc atingere regimului proprietății în statele membre.

⁽¹⁾ JO 2008, C 14, p. 6.

⁽²⁾ JO 1997, C 273, p. 3.

Acțiune introdusă la 21 mai 2012 — Indesit Company/OAPI — ILVE (quadrio)

(Cauza T-214/12)

(2012/C 227/39)

Limba în care a fost formulată acțiunea: italiana

Părțile

Reclamantă: Indesit Company SpA (Fabriano, Italia) (reprezentanți: G. Floridia și R. Floridia, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: ILVE-Industria Lavorazione Veneta Elettrodomestici SpA (Campodarsego, Italia)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea deciziei Camerei întâi de recurs din data de 14.3.2012 în cauza R 2219/2010-1 și declararea posibilității de înregistrare legală a mărcii comunitare nr. 7.313.158 pentru frigidere, constând în cuvântul „quadrio”, scris cu o grafie particulară

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta

Marca comunitară vizată: Marca figurativă „quadrio” pentru produse din clasa 11 — cererea nr. 7.313.158

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: ILVE-Industria Lavorazione Veneta Elettrodomestici SpA

Marca sau semnul invocat: Marca verbală „QUADRA” pentru produse din clasa 11

Decizia diviziei de opoziție: Admite opoziția

Decizia camerei de recurs: Respinge calea de atac

Motivele invocate: Încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) și a articolului 8 alineatul (5) din Regulamentul nr. 207/2009

Acțiune introdusă la 28 mai 2012 — Saobračajni institut CIP/Comisia

(Cauza T-219/12)

(2012/C 227/40)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamantă: Saobračajni institut CIP d.o.o. (Belgrad, Serbia) (reprezentant: A. Lojpur, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea cererii de ofertă publicate la 27 martie 2012, privind elaborarea documentației tehnice pentru proiectul de modernizare feroviară intitulat „Dublarea și modernizarea coridorului feroviar Xb existent, tronsonul Novi Sad (cu excepția joncțiunii) — Subotica — frontiera maghiară” în conformitate cu normele de interoperabilitate ale UE, cu acordurile AGC și AGTC, precum și cu acordul PCESE (JO 2012/S 60-096517), prin care s-a exclus participarea reclamantei;
- acordarea de despăgubiri pentru pretinsul prejudiciu pecuniar;
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă trei motive.

1. Primul motiv, întemeiat pe

— lipsa temeiului legal pentru excluderea *a priori* a reclamantei de la participarea la cererea de ofertă în cauză, întrucât nu a existat un conflict de interese;

2. Al doilea motiv, întemeiat pe

— faptul că excluderea reclamantei de la cererea de ofertă este contrară Regulamentului IPA ⁽¹⁾;

3. Al treilea motiv, întemeiat pe

— nelegalitatea condițiilor de atribuire a contractului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA) (JO L 210, p. 82, Ediție specială, 11/vol. 47, p. 134).

Acțiune introdusă la 24 mai 2012 — National Trust for Scotland/OAPI — Comhairle na Eilean Siar (ST KILDA)

(Cauza T-222/12)

(2012/C 227/41)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: National Trust for Scotland (Edinburgh, Regatul Unit) (reprezentant: J. MacKenzie, Solicitor)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Comhairle na Eilean Siar (Isle of Lewis, Regatul Unit)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- Anularea în tot a deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 26 martie 2012 în cauza R 310/2011-4 și neaplicarea acesteia;
- obligarea OAPI și a oricărei interveniente în această acțiune la plata propriilor cheltuieli de judecată și a cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă în această procedură și în fața camerei de recurs.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală ST KILDA pentru bunuri și servicii din clasele 9, 16, 35, 39, 41 și 43 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 283 871

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: motivele prevăzute în articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului, mai precis o marcă neînregistrată protejată în Regatul Unit, precum și observații ale terților conform articolului 40 din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului

Decizia diviziei de opoziție: respingerea opoziției

Decizia camerei de recurs: respingerea căii de atac

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 7 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Ațiune introdusă la 28 mai 2012 — Ntouvass/ECDC

(Cauza T-223/12)

(2012/C 227/42)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Ioannis Ntouvass (Sundbyberg, Suedia) (reprezentant: E. Mylonas, avocat)

Pârât: Centrul European de Prevenire și Control al Bolilor (Stoc-holm, Suedia)

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea deciziei pârâtului din 27 martie 2012 prin care i s-a refuzat accesul la rapoartele finale de audit realizate de Serviciul de Audit Intern al Comisiei Europene cu privire la ECDC și
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă două motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe încălcarea unei cerințe esențiale de procedură (obligația de motivare), încălcându-se astfel articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001⁽¹⁾ și articolul 41 alineatul (2) litera (c) din Carta Drepturilor Fundamentale a Uniunii Europene, întrucât:

— pârâtul a invocat doar motive abstracte și generale pentru a-i refuza accesul la orice rapoarte deținute în legătură cu auditul efectuat asupra ECDC de către Serviciul de Audit Intern al Comisiei Europene; în plus nu a reușit să demonstreze că nu există un interes public superior în divulgare;

— potrivit unei jurisprudențe constante, motivele invocate pentru a refuza accesul la documente trebuie să fie concrete și individuale, precum și specifice și să descrie în mod efectiv interesul final care primează asupra dreptului de acces al reclamantului, demonstrând totodată inexistența unui interes public superior în divulgare.

2. Al doilea motiv se întemeiază pe încălcarea Tratatelor (articolul 15 alineatul (3) TFUE) și a unei dispoziții legale [Regulamentul (CE) nr. 1049/2001] privind aplicarea acestora, întrucât:

— nemotivând adecvat și suficient refuzul accesului la documentele solicitate, pârâtul nu și-a îndeplinit totodată obligația care îi revine în temeiul articolului 2 alineatul (1) și al articolului 8 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1049/2001, precum și al articolului 15 alineatul (3) TFUE de a-i acorda reclamantului acces la documentele solicitate în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea cererii sale de confirmare.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei (JO 2001 L 145, p. 43).

Ațiune introdusă la 29 mai 2012 — Lidl Stiftung/OAPI — LIDL MUSIC (LIDL express)

(Cauza T-225/12)

(2012/C 227/43)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezentanți: M. Schaeffer, M. Wolter și A. Marx, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: LIDL MUSIC, spol. s r.o. (Brno, Republica Cehă)

Concluziile

- Anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 martie 2012 (R 2379/2010-1);
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: Reclamanta.

Marca comunitară vizată: Marca figurativă „LIDL express” pentru produse din clasa 15 — Cererea de înregistrare a mărcii comunitare, nr. 6 857 536.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: Marca figurativă națională și marca verbală comunitară „LIDL MUSIC”, pentru produse din clasa 15.

Decizia diviziei de opoziție: A admis opoziția.

Decizia camerei de recurs: A respins calea de atac.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 15 alineatul (1) coroborat cu articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului și cu norma 22 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 2868/95 al Comisiei;
- încălcarea articolului 15 alineatul (1) litera (a) coroborat cu articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 29 mai 2012 — Lidl Stiftung/OAPI — LIDL MUSIC (LIDL)

(Cauza T-226/12)

(2012/C 227/44)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Lidl Stiftung & Co. KG (Neckarsulm, Germania) (reprezentanți: M. Schaeffer, M. Wolter și A. Marx, avocați)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: LIDL MUSIC, spol. s r.o. (Brno, Republica Cehă)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei întâi de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 martie 2012 în cauza R 2380/2010-1;
- obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „LIDL” pentru produse care fac parte în clasa 15 — cererea de înregistrare a unei mărci comunitare nr. 6 861 025.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat: marca figurativă națională și marca verbală comunitară „LIDL MUSIC” pentru produse din clasa 15.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate:

- încălcarea articolului 15 alineatul (1) coroborat cu articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului și cu norma 22 alineatele (3) și (4) din Regulamentul nr. 2868/95 al Comisiei;
- încălcarea articolului 15 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a) coroborat cu articolul 42 alineatele (2) și (3) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului;
- încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 30 mai 2012 — Saobraćajni institut CIP/Comisia

(Cauza T-227/12)

(2012/C 227/45)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamant: Saobraćajni institut CIP d.o.o. (Belgrad, Serbia) (reprezentant: A. Lojpur, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantul solicită Tribunalului:

- Anularea cererii de ofertă publicate la 3 aprilie 2012 privind elaborarea documentației tehnice pentru proiectul de modernizare a căii ferate intitulat „Construcția unie noi linii de cale ferată simplă de ocolire a orașului Nis, de la gara Robna la gara Sicevo”, pregătite în conformitate cu standardele UE de interoperabilitate și cu acordurile AGC, AGTC și SEECp (JO S 65-104847), care exclude participarea reclamantului;

— obligarea pârâtei la plata de daune interese în temeiul prejudiciului pecuniar invocat;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantul invocă trei motive.

1. Primul motiv întemeiat pe lipsa temeiului juridic care să justifice excluderea *a priori* a reclamantului de la participarea la cererea de ofertă în cauză, întrucât nu a existat niciun conflict de interese.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că excluderea reclamantului de la procedura cererii de ofertă este contrară Regulamentului IPA ⁽¹⁾.
3. Al treilea motiv întemeiat pe nelegalitatea condițiilor de atribuire a contractului.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1085/2006 al Consiliului din 17 iulie 2006 de instituire a unui instrument de asistență pentru preaderare (IPA) (JO L 210, p. 82, Ediție specială, 11/vol. 47, p. 134).

Acțiune introdusă la 25 mai 2012 — Advance Magazine Publishers/OAPI — Eduardo López Cabré (VOGUE)

(Cauza T-229/12)

(2012/C 227/46)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Advance Magazine Publishers, Inc. (New York, USA) (reprezentant: C. Aikens, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Eduardo López Cabré (Barcelona, Spania)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Camerei a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 26 martie 2012 (R 1170/2011-4);
- în subsidiar, admiterea opoziției numai în măsura în care privește următoarele produse: *umbrelle, parasolare și accesorii pentru umbrelle și parasolare*, și

— obligarea persoanei care a formulat opoziția la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: reclamanta.

Marca comunitară vizată: marca figurativă „VOGUE” pentru produse și servicii din clasele 3, 9, 14, 16, 18, 21, 24, 26, 28, 35, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44 și 45 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 4 023 041.

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs.

Marca sau semnul invocat în susținerea opoziției: marca verbală comunitară și națională „VOGUE” și marca verbală figurativă „VOGUE moda en lluvia” pentru produse din clasa 18.

Decizia diviziei de opoziție: admite opoziția în parte.

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac.

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului.

Acțiune introdusă la 30 mai 2012 — Rocket Dog Brands/OAPI — Julius-K9 (JULIUS K9)

(Cauza T-231/12)

(2012/C 227/47)

Limba în care a fost formulată acțiunea: engleza

Părțile

Reclamantă: Rocket Dog Brands LLC (Heywood, SUA) (reprezentant: C. Aikens, Barrister)

Pârât: Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs: Julius-K9 bt (Szigetszentmiklós, Ungaria)

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei pronunțate de Camera a patra de recurs a Oficiului pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale) din 21 martie 2012 (R 1124/2011-4) în măsura în care se respinge opoziția pentru toate produsele din clasa 25 și

— obligarea solicitantei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de oponentă

Motivele și principalele argumente

Solicitantul mărcii comunitare: cealaltă parte în procedura care s-a aflat pe rolul camerei de recurs

Marca comunitară vizată: marca verbală „JULIUS K9” pentru produse din clasele 18, 25 și 28 — cererea de înregistrare a mărcii comunitare nr. 8 542 201

Titularul mărcii sau al semnului invocat în procedura opoziției: reclamanta

Marca sau semnul invocat: două mărci figurative care reprezintă un câine, un os (oase) [încrucișat(e)] și combinația alfanumerică „K 9” pentru produse din clasele 14, 18 și 25

Decizia diviziei de opoziție: respinge opoziția

Decizia camerei de recurs: respinge calea de atac

Motivele invocate: încălcarea articolului 8 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 207/2009 al Consiliului

Acțiune introdusă la 4 iunie 2012 — Versalis/Comisia

(Cauza T-241/12)

(2012/C 227/48)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Versalis SpA (San Donato Milanese, Italia) (reprezentanți: F. Moretti, L. Nascimbene și M. Siragusa, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea actului atacat prin care Comisia a reținut că subzistă premisele necesare reluării procedurii sancționatorii împotriva Versalis S.p.A. și a Eni S.p.A. și obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată

Motivele și principalele argumente

Prezenta acțiune este îndreptată împotriva deciziei care ar fi cuprinsă în scrisoarea Comisiei Europene din 23 aprilie 2012 (D/2012/042050, intitulată COMP/F/38.638 — *Cauciuc butadienic și cauciuc stiren butadienic fabricat prin polimerizare în emulsie — Readoptare*), prin intermediul căreia Versalis S.p.A. a fost informată cu privire la decizia Comisiei de a proceda la

adoptarea unei noi comunicări privind obiecțiunile și a unei noi decizii de constatare a unei încălcări prin care i se va aplica o amendă, în cadrul procedurii COMP/F/38.638 — *Cauciuc butadienic și cauciuc stiren butadienic fabricat prin polimerizare în emulsie*. Această scrisoare este determinată de pronunțarea Hotărârii din 13 iulie 2011, în cauza T-59/07, prin care Tribunalul a dispus anularea deciziei de constatare a unei încălcări în partea privitoare la imputarea în sarcina reclamantei și, în solidar cu aceasta din urmă, în sarcina Eni, a circumstanței agravante a recidivei, procedând la recalcularea amenzii aplicate.

În susținerea acțiunii sale, reclamanta invocă un singur motiv.

Primul și unicul motiv al acțiunii reclamantei se întemeiază pe necompetența Comisiei de a redeschide procedura de sancționare împotriva sa în vederea adoptării noii decizii de constatare a unei încălcări. Mai precis, reclamanta susține că puterea sancționatorie a Comisiei față de Versalis S.p.A., în raport cu situația de fapt care face obiectul procedurii COMP/F/38.638 — *Cauciuc butadienic și cauciuc stiren butadienic fabricat prin polimerizare în emulsie*, a fost epuizată ca urmare a adoptării deciziei din 29 noiembrie 2006 (C(2006) 5700 final), anulată și modificată de Tribunalul Uniunii Europene prin Hotărârea din 13 iulie 2011 pronunțată în cauza T-59/07, împotriva căreia există, în prezent, o cale de atac pe rolul Curții de Justiție.

Acțiune introdusă la 8 iunie 2012 — Fuhr/Comisia

(Cauza T-248/12)

(2012/C 227/49)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Carl Fuhr GmbH & Co. KG (Heiligenhaus, Germania) (reprezentanți: C. Bahr, S. Dethof și A. Malec, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— Anularea Deciziei C(2012) 2069 final a Comisiei din 28 martie 2012, adoptată în cadrul cazului COMP/39452 — *Articole de feronerie pentru ferestre și uși-ferestre, în măsura în care o privește pe reclamantă;*

— în subsidiar, reducerea corespunzătoare a cuantumului amenzii aplicate reclamantei prin decizia atacată;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă opt motive.

Primul motiv este întemeiat pe încălcarea articolului 101 TFUE ca urmare a faptului că pârâta a reținut că reclamanta ar fi participat la o încălcare unică și complexă. Potrivit reclamantei, pârâta și-a încălcat obligația de a califica juridic participarea individuală a întreprinderilor implicate în săvârșirea încălcării prin faptul că a realizat o evaluare nediferențiată în ceea ce privește comportamentul fiecăreia dintre respectivele întreprinderi și a efectuat în mod nelegal o analiză globală cu privire la fiecare dintre acestea. Potrivit reclamantei, pârâta i-a imputat fapte pe care nu le-a comis, în lipsa unui temei legal în acest sens, încălcând astfel principiul legalității încălcărilor și pedepselor, prevăzut la articolul 49 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”).

Al doilea motiv este întemeiat pe faptul că, potrivit reclamantei, constatarea că ar fi participat la o încălcare la nivelul Spațiului Economic European este eronată. Reclamanta susține că nu a participat la niciuna dintre numeroasele întâlniri și luări de contact care au avut loc în afara Germaniei. În plus, reclamanta afirmă că nu avea cunoștință de existența unei astfel de încălcări la nivelul Spațiului Economic European și că nu se poate considera că ar fi trebuit să identifice existența acesteia având în vedere toate împrejurările relevante.

Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea, de către pârâtă, a obligației sale de motivare prevăzute de articolul 296 al doilea paragraf TFUE ca urmare a faptului că a fost realizată o analiză globală și nediferențiată a participării individuale a întreprinderilor implicate.

Al patrulea motiv este întemeiat pe faptul că, potrivit reclamantei, cuantumul amenzii a fost greșit calculat prin includerea unei cifre de afaceri care nu este pertinentă, cu încălcarea articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 și a Liniilor directe din 2006 privind calculul amenzilor. În lipsa unei participări la o încălcare la nivelul Spațiului Economic European, pârâta ar fi trebuit să ia în considerare numai cifra de afaceri realizată de reclamantă în Germania. În plus, pârâta nu ar fi trebuit să ia în considerare cifra de afaceri, nepertinentă, realizată cu clienții en-gros care vindeau mărfurile în cauză, potrivit contractului, exclusiv în afara Spațiului Economic European.

Al cincilea motiv este întemeiat pe faptul că, potrivit reclamantei, ar fi fost comise erori de apreciere fundamentale în cadrul calculului amenzii care i-a fost aplicată, având loc o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003, precum și a principiului proporționalității sancțiunilor, prevăzut la articolul 49 alineatul (3) din cartă coroborat cu articolul 48 alineatul (1) din aceasta. Potrivit reclamantei, amenda care i-a fost aplicată este anormal de ridicată și disproporționată. Reclamanta consideră de asemenea că pârâta a omis, printre altele, să aprecieze, cu ocazia calculului amenzii, participarea sa individuală din punctul de vedere al duratei, al conținutului și al intensității acesteia și să ia în considerare circumstanțele atenuante în favoarea sa.

Al șaselea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament ca urmare a reducerii insuficiente, arbitrare și incomprehensibile a amenzii care a fost aplicată reclamantei. Aceasta din urmă susține că reducerea amenzii sale nu poate fi comparată cu reducerea mult mai importantă a amenzilor aplicate tuturor celorlalte întreprinderi implicate, ceea ce o dezavantajează în mod considerabil, și că respectiva reducere nu este nicidecum justificată în mod obiectiv.

Al șaptelea motiv este întemeiat pe încălcarea principiului egalității de tratament în ceea ce privește calculul cuantumului de bază al amenzii. Reclamanta consideră că pârâta a stabilit pentru toate întreprinderile același nivel al cuantumului de bază al amenzii, fără a ține nicidecum seama de gravitatea participării individuale, dezavantajând-o astfel în mod semnificativ.

Al optulea motiv este întemeiat pe durata excesivă a procedurii și pe faptul că aceasta nu a fost luată în considerare în cadrul calculului amenzii, ceea ce ar reprezenta o încălcare a articolului 41 din cartă.

Acțiune introdusă la 6 iunie 2012 — EGL și alții/Comisia

(Cauza T-251/12)

(2012/C 227/50)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Reclamante: EGL, Inc. (Houston, Statele Unite), CEVA Freight (UK) Ltd (Ashby de la Zouch, Regatul Unit), CEVA Freight Shanghai Ltd (Shanghai, China) (reprezentanți: M. Brealey, QC (Queen's Counsel), S. Love, Barrister, M. Pullen, D. Gillespie și R. Fawcett-Feuillet, Solicitors)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- Anularea articolului 1 din Decizia C(2012) 1959 final a Comisiei din 28 martie 2012 în cazul COMP/39462 — Tranzit, privind o procedură de aplicare a articolului 101 TFUE și a articolului 53 din Acordul privind SEE, în măsura în care s-a considerat că reclamantele au fost implicate în două încălcări ale articolului 101 alineatul (1) TFUE constând în așa-numitul acord privind Noul Sistem de Export (denumit în continuare „NSE”) și în acordul privind Factorul de Ajustare Valutară (denumit în continuare „FAV”);
- anularea articolului 2 din Decizia C(2012) 1959 final a Comisiei din 28 martie 2012 în măsura în care impune amenzi reclamantelor și, în subsidiar, reducerea cuantumului amenzii; și
- obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă patru motive.

1. Primul motiv se întemeiază pe faptul că pârâta nu a definit piața relevantă afectată de acordurile NSE și FAV și, prin urmare, a încălcat cerințele esențiale de certitudine juridică. Ca atare, a comis o eroare de drept și/sau în aprecierea elementelor de fapt.
2. Al doilea motiv se întemeiază pe faptul că pârâta nu a demonstrat că acordul NSE a avut un efect apreciabil asupra comerțului între statele membre ale Uniunii. Ca atare, prin constatarea unui asemenea efect, a comis o eroare de drept și/sau în aprecierea elementelor de fapt.
3. Al treilea motiv se întemeiază pe faptul că pârâta le-a impus o amendă în legătură cu acordul NSE în condițiile în care nu avea nicio calitate să procedeze astfel în considerarea Regulamentului (CEE) nr. 141/62 ⁽¹⁾, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CEE) nr. 3975/87 al Consiliului ⁽²⁾. În această privință, decizia atacată este viciată prin lipsa calității și/sau printr-o eroare de drept.
4. Al patrulea motiv se întemeiază pe faptul că pârâta, care a acordat în mod eronat societății Deutsche Post imunitate în privința acordului FAV, nu a reușit în mod corespunzător să recunoască valoarea intrinsecă a elementelor de probă furnizate de reclamante în cererea lor de imunitate/clemență formulată în cazul Comisiei cu privire la acordul FAV.

⁽¹⁾ Regulamentul nr. 141 al Consiliului privind exceptarea sectorului transporturilor de la aplicarea Regulamentului nr. 17 (JO 1962 124, p. 2751).

⁽²⁾ Regulamentul (CEE) nr. 3975/87 al Consiliului din 14 decembrie 1987 de stabilire a procedurii de aplicare a regulilor de concurență întreprinderilor din sectorul transportului aerian (JO 1987 L 374, p. 1)

Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — Gretsch-Unitas/Comisia

(Cauza T-252/12)

(2012/C 227/51)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Gretsch-Unitas GmbH (Ditzingen, Germania) și Gretsch-Unitas GmbH Baubeschläge (Ditzingen, Germania) (reprezentanți: H.-J. Hellmann, C. Maltz și S. Warken, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei Comisiei din 28 martie 2012 privind o procedură de aplicare a articolului 101 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și a articolului 53 din Acordul privind SEE (cazul COMP/39452 — Articole de feronerie pentru ferestre și uși-ferestre), notificată reclamantelor la 3 aprilie 2012, în măsura în care le privește pe reclamante;

— în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantelor;

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă șapte motive.

1. Primul motiv întemeiat pe faptul că Comisia nu ar fi motivat suficient decizia atacată în ceea ce privește determinarea valorii de bază a amenzii aplicate reclamantelor și, prin urmare, ar fi încălcat obligația de motivare prevăzută la articolul 296 al doilea paragraf TFUE, care constituie o normă fundamentală de procedură.
2. Al doilea motiv întemeiat pe faptul că Comisia, cu ocazia determinării valorii de bază a amenzii aplicate reclamantelor, ar fi aplicat acestora un tratament diferit în raport cu celelalte întreprinderi în cauză, fără vreo justificare obiectivă și, prin urmare, ar fi încălcat principiul proporționalității și egalității de tratament.
3. Al treilea motiv întemeiat pe eroarea săvârșită de Comisie în cadrul stabilirii amenzii aplicate reclamantelor, întrucât aceasta ar fi calculat în mod eronat nivelul reducerii amenzii reclamantelor, în calitatea acestora de primă întreprindere care a prezentat elemente de probă cu o valoare adăugată semnificativă. În plus, aceasta nu a motivat corespunzător cerințelor legale modul în care a calculat nivelul reducerii amenzii pentru reclamante, în calitatea acestora de primă întreprindere care a prezentat elemente de probă cu o valoare adăugată semnificativă.
4. Al patrulea motiv întemeiat pe faptul că, cu ocazia determinării reducerii amenzii aplicate reclamantelor, Comisia ar fi încălcat principiile egalității de tratament și proporționalității, întrucât nu a acordat nicio compensație pentru avantajul concurențial de care beneficiază Siegenia datorită situației sale economice.
5. Al cincilea motiv întemeiat pe faptul că decizia Comisiei ar fi eronată din punctul de vedere al luării în considerare a gravității încălcării cu ocazia stabilirii amenzii aplicate reclamantelor.
6. Al șaselea motiv întemeiat pe faptul că, în cadrul exercitării puterii sale de apreciere cu ocazia stabilirii amenzii reclamantelor, Comisia a omis să ia în considerare drept circumstanță atenuantă participarea vădit mai redusă a acestora la practicile relevante din punctul de vedere al dreptului concurenței.
7. Al șaptelea motiv întemeiat pe faptul că regimul de amenzi al Comisiei, în ansamblul său, ar aduce atingere principiului individualizării pedepselor și a sancțiunilor și, prin urmare, ar fi ilegal.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — Kühne + Nagel International și alții/Comisia**(Cauza T-254/12)**

(2012/C 227/52)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamante: Kühne + Nagel International AG (Schindellegi, Elveția), Kühne + Nagel Management AG (Schindellegi, Elveția), Kühne + Nagel Ltd (Uxbridge, Regatul Unit), Kühne + Nagel Ltd (Shanghai, China), Kühne + Nagel Ltd (Hong Kong, China) (reprezentanți: U. Denzel, C. Klöppner și C. von Köckritz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, anularea articolelor 1, 2 și 3 din Decizia C(2012) 1959 final a Comisiei din 28 martie 2012 în cazul COMP/39.462 — Servicii de expediere a mărfurilor, în măsura în care privește reclamantele;
- cu titlu subsidiar: reducerea cuantumului amenzii aplicate reclamantelor prin articolul 2 din decizie;
- în temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul Tribunalului, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamante.

Motivele și principalele argumente

Comisia a aplicat reclamantelor o amendă pentru motivul participării acestora la patru înțelegeri diferite în legătură cu suprataxe NES, AMS, CAF și PSS.

În susținerea acțiunii, în legătură cu toate suprataxele, reclamantele invocă următoarele motive.

- Aplicarea amenzii în sarcina reclamantelor este nelegală din cauza unei erori de apreciere. Pe de o parte, Comisia a stabilit în mod eronat cifra de afaceri aferentă încălcării, întrucât cifra de afaceri invocată de Comisie nu are nicio legătură, directă sau indirectă, cu încălcarea. Pe de altă parte, în mod eronat, Comisia nu a luat în considerare circumstanțele atenuante în privința reclamantelor.
- Cuantumul amenzii aplicate încalcă principiul proporționalității și articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. Amenzile aplicate de Comisie sunt vădit disproporționate, având în vedere caracterul specific al sectorului serviciilor de expediere a mărfurilor, și încalcă articolul 49 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale.

- A fost încălcat dreptul de apărare al reclamantelor, întrucât, prin scrisoarea din 30 noiembrie 2011, Comisia a respins cererea formulată în scris privind accesul la dosar (în dosarul cazului COMP/39.258), limitând, astfel, în mod nelegal dreptul de apărare al reclamantelor.

În plus, în susținerea acțiunii, în legătură cu suprataxele NES și AMS, reclamantele invocă următoarele motive:

- Nu este afectat comerțul dintre statele membre. Comisia a efectuat o interpretare juridică eronată, întrucât nu au fost reunite condițiile prevăzute la articolul 101 alineatul (1) TFUE (afectarea comerțului dintre statele membre).
- Comisia a efectuat o interpretare eronată, considerând în mod greșit că avea competența de verificare a încălcărilor, în sensul articolului 101 alineatul (1) TFUE, săvârșite în domeniul transportului aerian. În orice caz, Comisia a săvârșit o eroare de drept prin faptul că nu a acordat o exceptare potrivit Regulamentului (CEE) nr. 3975/87 de stabilire a procedurii de aplicare a regulilor de concurență întreprinderilor din sectorul transportului aerian. Din punct de vedere legal, Comisia nu are competența să aplice amenzi ca urmare a unor încălcări ale articolului 101 alineatul (1) TFUE, întrucât înainte de 1 mai 2004 nu a existat un regulament de aplicare în domeniul transportului aerian, astfel încât transportul aerian dintre Uniune și țările terțe trebuie exceptat („Air Transport Exemption”).
- Comisia a apreciat în mod eronat durata încălcării săvârșite de reclamante. Comisia a aplicat în mod eronat dispozițiile legale, iar decizia acesteia cu privire la data de începere în raport cu reclamantele nu a fost suficient de motivată. Reclamantele au fost implicate în faptele pertinente pentru înțelegerea privind suprataxa NES cel mai devreme începând cu 4 noiembrie 2002, iar în faptele pertinente pentru înțelegerea privind suprataxa AMS cel mai devreme începând cu 21 octombrie 2003.

Acțiune introdusă la 13 iunie 2012 — Hautau/Comisia**(Cauza T-256/12)**

(2012/C 227/53)

*Limba de procedură: germana***Părțile**

Reclamantă: Hautau GmbH (Helpsen, Germania) (reprezentant: C. Peter, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea Deciziei contestate C(2012) 2069 final a Comisiei Uniunii Europene din 28 martie 2012 în cauza COMP/39452 — Mecanisme de deschidere pentru ferestre și pentru ferestre-uși — în măsura în care o privește pe reclamantă;
- cu titlu subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei;
- obligarea părții la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă 9 motive.

1. Primul motiv, decizia de aplicare a amenzii este nelegală întrucât se întemeiază pe o încălcare a articolului 101 TFUE. O astfel de încălcare nu ar exista întrucât discuțiile au avut loc în deplină cunoștință de cauză și la inițiativa celorlalți competitori pe piață.
2. Al doilea motiv, decizia de aplicare a amenzii este nelegală pentru că se prezumă că alte tipuri de mecanisme de închidere decât cele de tipul „basculare/pivotare” ar fi făcut obiectul discuțiilor între societățile participante.
3. Al treilea motiv, chiar dacă s-ar fi încălcat articolul 101 TFUE, decizia de aplicare a amenzii este oricum nelegală deoarece prezumă că au fost afectate alte mecanisme speciale de închidere printr-o conduită anticoncurențială.
4. Al patrulea motiv, este eronată prezumția că reclamanta a participat la astfel de acorduri coluzive în afara teritoriului Republicii Federale Germania. S-ar putea avea cel mult în vedere, în ceea ce o privește pe reclamantă, o încălcare a articolului 101 alineatul (1) TFUE în legătură cu piața italiană și cu cea grecească pentru anul 2007.
5. Al cincilea motiv, reclamanta invocă în subsidiar, în continuarea celui de al doilea-al patrulea motiv de recurs că la calculul amenzii s-a luat în mod greșit în considerare cifra de afaceri privind mecanismele de deschidere, respectiv mecanismele speciale de deschidere, precum și cifra de afaceri realizată în afara teritoriului Germaniei. Prin includerea unor astfel de operațiuni, cifra de afaceri avută în vedere de părată la stabilirea amenzii de bază a fost în mod clar prea mare. S-a încălcat în acest fel articolul 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003.
6. Al șaselea motiv, reclamanta invocă cu titlu mai subsidiar, modul greșit de calcul al amenzii în raport cu gravitatea încălcării și cu cuantumul ridicat pentru descurajare (așa-numita „taxă de intrare”). Procentajul aplicat pentru gravitate și, respectiv, pentru descurajare în ceea ce o

privește pe reclamantă a fost prea ridicat. De asemenea, aceasta a constituit și o încălcare a articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003.

7. Al șaptelea motiv, reclamanta invocă cu titlu și mai subsidiar încălcarea articolului 23 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1/2003 pentru motivul că nu s-a avut în vedere cifra de afaceri realizată de reclamantă împreună cu alți membri ai cartelului.
8. Al optulea motiv, decizia este viciată grav prin nemotivare. Decizia în cauză trebuie anulată ca urmare a încălcării articolului 296 TFUE și, în consecință, a dreptului la apărare al reclamantei, indiferent dacă reclamanta a luat sau nu a luat parte la acorduri care încalcă articolul 101 TFUE. Acoperirea unui astfel de viciu nu este posibilă pe parcursul procedurii.
9. Al nouălea motiv, în sfârșit, Comisia a săvârșit o eroare prezumând că reclamanta a participat la înțelegeri (aparent) anticoncurențiale începând cu 16 noiembrie și până în 3 iulie 2007. Imputarea unei încălcări unice și continue în perioada 16 noiembrie 1999-3 iulie 2007 nu se putea întemeia totuși pe stabilirea în mod autonom a prețurilor în anul 2001, precum și pe inexistența unei înțelegeri în anul 2002. Astfel, decizia ar putea cel mult include perioada începând cu 2003. Cu toate acestea, în ceea ce privește aserțiunea referitoare la comportamentul anticoncurențial al reclamantei în afara pieței germane, s-ar putea avea în vedere cel mult o încălcare a articolului 101 TFUE pentru anul 2007. Reclamanta este în consecință de părere că nu este admisibil să i se impute o încălcare continuă de 7 ani și 7 luni.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — Siegenia-Aubi und Noraa/Comisia

(Cauza T-257/12)

(2012/C 227/54)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Siegenia-Aubi KG (Wilnsdorf, Germania) și Noraa GmbH (Wilnsdorf, Germania) (reprezentanți: T. Caspary și J. van Kann, avocați)

Părâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

- anularea în parte a Deciziei C(2012) 2069 final a Comisiei Europene din 28 martie 2012 în cauza COMP/39452 — Mecanisme de deschidere pentru ferestre și pentru ferestre-uși — în măsura în care le privește pe reclamate;

— cu titlu subsidiar, reducerea în mod corespunzător, în temeiul articolului 261 TFUE, a amenzii aplicate reclamantelor prin decizia contestată,

— obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele invocă 8 motive.

1. Primul motiv, prin constatările efectuate, pârâta a încălcat principiul privind sarcina probei (articolul 2 din Regulamentul nr. 1/2003), exigențele privind probatoriul și obligația de motivare a deciziei. În special, pârâta nu a demonstrat în mod suficient că ar exista „efecte-semnal” ale prețurilor din Germania pentru mecanismele de tipul „basculare/pivotare” asupra tuturor tehnologiilor și materialelor legate de mecanismele de deschidere în întregul Spațiu Economic European (SEE) și prin aceasta a redus în mod inadmisibil obligația de probă ce revine pârâtei.
2. Al doilea motiv, pârâta a săvârșit o eroare de drept prezumând că pretinsa înțelegere coluzivă a afectat întreg SEE, respectiv nu a făcut dovada suficientă în acest sens.
3. Al treilea motiv, pârâta a săvârșit o eroare de drept prezumând că pretinsa încălcare se referea la toate tehnologiile și materialele legate de mecanismele de deschidere și nu a făcut dovada suficientă în acest sens.
4. Al patrulea motiv, pârâta a săvârșit o eroare de drept prezumând că acordul coluziv privind prețurile a avut loc în 2002 și nu a făcut dovada suficientă în acest sens. Prin urmare, Orientările privind amenzile au fost de asemenea greșit aplicate în drept, în măsura în care s-a prezumat în mod eronat că încălcarea a durat din 1999 până în 2007. Mai mult, pârâta a încălcat articolul 25 din Regulamentul nr. 1/2003 deoarece pentru faptele săvârșite înainte de 2002 a intervenit prescripția.
5. Al cincilea motiv, pârâta a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat că reclamantele, deși acționari minoritari, sunt responsabile pentru comportamentul unei societăți și prin aceasta a încălcat normele privind atribuirea către societatea-mamă a răspunderii pentru actele săvârșite de filiale, precum și obligația de motivare.
6. Al șaselea motiv, prin ajustarea amenzii, pârâta a încălcat principiile egalității de tratament, proporționalității și bunei-administrări, precum și obligația de motivare. Mai mult, pârâta a acționat contrar textului, logicii și sensului Orientărilor privind amenzile.

7. Al șaptelea motiv, la stabilirea gravității încălcării, pârâta a încălcat principiile proporționalității și bunei-administrări, precum și punctele 20, 23 și 25 din Orientările privind amenzile și obligația de motivare.

8. Al optulea motiv, la stabilirea circumstanțelor atenuante, pârâta a încălcat principiul egalității de tratament, punctul 29 din Orientările privind amenzile și obligația de motivare. În special, pârâta nu a luat în considerare comportamentul neintenționat al reclamantelor și cooperarea lor activă.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — Alban Giacomo/Comisia

(Cauza T-259/12)

(2012/C 227/55)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamantă: Alban Giacomo SpA (Romano d'Ezzelino, Italia)
(reprezențanți: S. Nanni Costa, F. Di Gianni, G. Coppo, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— anularea sau, în subsidiar, reducerea amenzii aplicate reclamantei, exercitându-și competența jurisdicțională de fond care îi este atribuită în temeiul articolului 261 TFUE;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Decizia atacată în prezenta cauză este aceeași decizie din cauza T-248/12, Carl Fuhr GmbH & C. KG/Comisia.

În susținerea acțiunii, reclamanta invocă două motive.

1. Primul motiv întemeiat pe stabilirea nelegală a duratei încălcării imputate Alban Giacomo SpA.

— Prin intermediul primului motiv, reclamanta susține că încălcarea care i se impută a încetat odată cu ultima reuniune la care a participat, mai precis la 11 septembrie 2006, și nu concomitent cu inspecțiile efectuate de Comisie la 3 iulie 2007.

- În susținerea motivului invocat, reclamanta invocă următoarele argumente: (i) nu s-a demonstrat că în cursul reuniunii din 11 septembrie 2006 reclamanta a încheiat un acord cu privire la majorarea prețurilor pentru anul 2007; (ii) nu s-a demonstrat că reclamanta a pus în aplicare presupusul acord cu privire la majorarea prețurilor pentru anul 2007; (iii) nu s-a demonstrat că reclamanta a menținut contacte anticoncurențiale după reuniunea din 11 septembrie 2006.
2. Al doilea motiv întemeiat pe caracterul nelegal al amenzii aplicate Alban Giacomo SpA întrucât este contrară principiului caracterului personal al pedepselor și sancțiunilor, principiului nediscriminării, principiului egalității de tratament și al proporționalității.
- Prin intermediul celui de al doilea motiv, reclamanta subliniază că Comisia nu a adaptat în mod corect amenda pe care i-a aplicat-o în funcție de nivelul său de răspundere în raport cu celelalte întreprinderi participante la cartel, încălcând principiul proporționalității, al egalității de tratament și al caracterului personal al pedepselor și sancțiunilor.
 - În susținerea motivului invocat, reclamanta invocă următoarele argumente: (i) procentajul vânzărilor utilizat la calculul amenzii este excesiv; (ii) în subsidiar, refuzul de a acorda reclamantei o circumstanță atenuantă este nejustificat; (iii) în subsidiar, Comisia ar fi trebuit să acorde o reducere mai importantă a amenzii aplicate reclamantei.
-

TRIBUNALUL FUNCȚIEI PUBLICE

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din
13 iunie 2012 — Guittet/Comisia**

(Cauza F-31/10) ⁽¹⁾

**(Funcție publică — Fost funcționar — Asigurări sociale —
Accident — Încheierea procedurii de aplicare a articolului 73
din statut — Aplicare în timp a baremului anexat la noua
versiune a reglementării privind asigurarea împotriva
riscurilor de accident și de boală profesională — Durata
procedurii)**

(2012/C 227/56)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Christian Guittet (Cannes, Franța) (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți, asistați de J.-L. Fagnart, avocat)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei de a încheia procedura inițiată în temeiul articolului 73 din statut prin recunoașterea unui grad de invaliditate permanentă de 64,5 % în favoarea reclamantului și, pe de altă parte, cerere având ca obiect repararea prejudiciului material și moral suferit

Dispozitivul

1. Anulează decizia din 27 iulie 2009 prin care a fost încheiată procedura inițiată în temeiul articolului 73 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene în urma accidentului din 8 decembrie 2003 a cărui victimă a fost domnul Guittet.
2. Obligă Comisia Europeană la plata către domnul Guittet a sumei de 2 500 de euro.
3. Respinge în rest acțiunea.
4. Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată să suporte cheltuielile de judecată efectuate de domnul Guittet.

⁽¹⁾ JO C 179, 3.7.2010, p. 59.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a doua)
din 16 mai 2012 — AF/Comisia**

(Cauza F-61/10) ⁽¹⁾

**(Funcție publică — Funcționari — Cerere de asistență —
Hărțuire morală și tratament discriminatoriu — Eroare de
apreciere)**

(2012/C 227/57)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: AF (reprezentant: F. Frabetti, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: D. Martin și J. Baquero Cruz, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei pârâtei prin care s-a respins cererea de asistență referitoare la o hărțuire morală căreia reclamanta consideră că i-a fost victimă, precum și o cerere de reparare a prejudiciului moral suferit.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. AF suportă toate cheltuielile de judecată.

⁽¹⁾ JO C 301, 6/11/2010, p. 63.

**Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din
13 iunie 2012 — BL/Comisia Europeană**

(Cauza F-63/10) ⁽¹⁾

**(„Funcție publică — Fost funcționar — Asigurări sociale —
Accident — Încetarea procedurii de aplicare a articolului 73
din statut — Aplicarea în timp a baremului anexat la noua
versiune a reglementării privind asigurarea împotriva
riscurilor de boală profesională și de accident — Durata
procedurii”)**

(2012/C 227/58)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: BL (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: L. Levi și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Comisiei de încetare a procedurii inițiate în temeiul articolului 73 din statut în urma accidentului reclamantului din 13 august 2001 prin care i se recunoaște o rată a invalidității permanente parțiale de 6 %, și obligarea pârâtei la plata către reclamant a unei sume cu titlu de daune interese

Dispozitivul

1. *Anulează decizia din 28 octombrie 2009 de încetare a procedurii inițiate în temeiul articolului 73 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene în urma accidentului din 13 august 2001, a cărui victimă a fost BL.*
2. *Obligă Comisia Europeană să-i plătească lui BL suma de 25 000 de euro.*
3. *Respinge în rest acțiunea.*
4. *Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată și este obligată la plata cheltuielilor de judecată efectuate de BL.*

⁽¹⁾ JO C 260, 25.9.2010, p.29.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 13 iunie 2012 — Mocová/Comisia

(Cauza F-41/11) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți temporari — Neprelungirea unui contract pe durată determinată — Putere de apreciere — Articolul 8 din RAA — Articolul 4 din Decizia directorului general al OLAF din 30 iunie 2005 privind noua politică în materie de angajare și de folosire a personalului temporar a OLAF — Durată maximă a contractelor de agent temporar)

(2012/C 227/59)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamantă: Dana Mocová (Bruxelles, Belgia) (reprezentanți: D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei directorului general al OLAF de respingere a cererii reclamantei de prelungire a contractului său de agent temporar în sensul articolului 2 litera (a) din RAA.

Dispozitivul

1. *Respinge acțiunea.*
2. *Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.*

⁽¹⁾ JO C 282, 24.9.2011, p. 51.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 13 iunie 2012 — Macchia/Comisia

(Cauza F-63/11) ⁽¹⁾

(Funcție publică — Agenți temporari — Neprelungirea unui contract pe durată determinată — Putere de apreciere a administrației — Obligația de solitudine — Articolul 8 din RAA — Articolul 4 din Decizia directorului general al OLAF din 30 iunie 2005 privind noua politică de angajare și de încadrare în muncă a personalului temporar al OLAF — Durata maximă a contractelor de agent temporar)

(2012/C 227/60)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Luigi Macchia (Woluwe-Saint-Lambert, Belgia) (reprezentanți: S. Rogrigues, A. Blot și C. Bernard-Glanz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: J. Currall și D. Martin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei implicite de neprelungire a contractului de agent temporar al reclamantului

Dispozitivul

1. *Anulează Decizia directorului general al Oficiului European de Luptă Antifraudă (OLAF) din 12 august 2010 prin care a fost respinsă cererea de prelungire a contractului de agent temporar al domnului Macchia.*
2. *Respinge în rest acțiunea.*

⁽¹⁾ JO C 226, 30.7.2011, p. 32.

Hotărârea Tribunalului Funcției Publice (Camera a treia) din 13 iunie 2012 — Davids/Comisia**(Cauza F-105/11) ⁽¹⁾**

(Funcție publică — Agenți temporari — Agent temporar care ocupă un post permanent — Nereînnoirea unui contract cu durată determinată — Putere de apreciere a administrației — Articolul 8 din RAA — Articolul 4 din Decizia directorului general al OLAF din 30 iunie 2005 referitoare la noua politică de angajare a personalului temporar al OLAF — Durată maximă a contractelor de agent temporar — Abuz de drept)

(2012/C 227/61)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: Hans Davids (Doorn, Țările de Jos) (reprezentanți: Mes D. Abreu Caldas, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis și É. Marchal, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană (reprezentanți: MM. J. Currall și D. Martin, agenți)

Obiectul

Cerere de anulare a deciziei Directorului general al OLAF de respingere a cererii reclamantului de prelungire a contractului său de agent temporar, în sensul articolului 2 litera (b) din RAA.

Dispozitivul

1. Respinge acțiunea.
2. Fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.

⁽¹⁾ JO C 6, 7.1.12., p. 26.

Acțiune introdusă la 18 iunie 2012 — ZZ/EMA**(Cauza F-47/12)**

(2012/C 227/62)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentanți: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal și S. Orlandi, avocați)

Pârâtă: Agenția Europeană pentru Medicamente

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Agenției Europene pentru Medicamente prin care aceasta a refuzat să recunoască invaliditatea permanentă a reclamantului și să îi acorde o prestație de invaliditate

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei din 15 septembrie 2011 a Agenției Europene pentru Medicamente prin care aceasta a refuzat să îi acorde reclamantului o prestație de invaliditate în considerarea invalidității permanente, apreciată ca fiind totală, care îl pune în imposibilitatea de a exercita atribuții corespunzătoare unui post din grupa sa de funcții și gradului său;
- în cazul în care este necesar, anularea deciziei din 16 ianuarie 2012 prin care i s-a respins reclamația;
- obligarea Agenției Europene pentru Medicamente la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 28 mai 2012 — ZZ/Comisia**(Cauza F-57/12)**

(2012/C 227/63)

Limba de procedură: italiana

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: G. Cipresa, avocat)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea deciziei Comisiei de reducere a prestației de invaliditate a reclamantului pentru lunile iunie-septembrie 2011

Concluziile reclamantului

- Anularea deciziei Comisiei, în măsura în care există, *utraque incerta sunt*, de respingere a cererii din 19/10/2011;
- anularea deciziei Comisiei, în măsura în care există, *utraque incerta sunt*, de respingere a reclamației din data de 20/10/2011;
- anularea oricărei decizii, dacă și în măsura în care există, *utraque incerta sunt*, în temeiul căreia Comisia a dedus în mod nelegal, din fiecare quantum lunar al prestației de invaliditate care îi revenea reclamantului pentru lunile iunie-septembrie 2011, o sumă totală de 1 661 de euro și anularea deciziilor, dacă și în măsura în care există, de a efectua următoarele rețineri;
- obligarea Comisiei la plata către reclamant a sumei de 1 661 de euro și a dobânzilor pentru această sumă în valoare de 15 % pe an, cu capitalizare anuală, începând de la 27/10/2011 și până în ziua în care va avea loc plata efectivă;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 7 iunie 2012 — ZZ/Curtea de Conturi

(Cauza F-59/12)

(2012/C 227/64)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamant: ZZ (reprezentant: L. Levi, avocat)

Pârâtă: Curtea de Conturi Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea anunțului ECA/2011/67 pentru ocuparea unui post vacant de director la direcția de resurse umane

Concluziile reclamantului

- Anularea anunțului pentru ocuparea unui post vacant ECA/2011/67;
- anularea tuturor deciziilor luate în cadrul procedurii de recrutare deschise în urma anunțului pentru ocuparea unui post vacant ECA/2011/67;
- repararea prejudiciului material suferit, care constă în pierderea drepturilor financiare legate de numire (incluzând atât cele privind cariera cât și drepturile de pensie) și, în consecință, plata acestor drepturi începând cu 1 ianuarie 2011;
- având în vedere contextul adoptării acestor decizii, acordarea a 15 000 de euro pentru repararea prejudiciului moral;

— obligarea Curții de Conturi la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Acțiune introdusă la 11 iunie 2012 — ZZ și ZZ/Comisia

(Cauza F-61/12)

(2012/C 227/65)

Limba de procedură: franceza

Părțile

Reclamante: ZZ și ZZ (reprezențanți: D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal și S. Orlandi, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Obiectul și descrierea litigiului

Anularea propunerilor de transfer al drepturilor de pensie dobândite anterior intrării în serviciul Comisiei, în temeiul calculului care ia în considerare noile DGA care au intrat în vigoare ulterior cererilor de transfer ale reclamanților.

Concluziile reclamantelor

- Anularea deciziilor de respingere a reclamațiilor formulate de reclamanți prin care se solicită aplicarea DGA și a ratelor actuariale aflate în vigoare la momentul solicitării acestora de transfer al drepturilor lor de pensie;
- în măsura în care este necesar, anularea deciziilor de calculare a sporului drepturilor de pensie ale reclamanților dobândite anterior intrării acestora în serviciul Comisiei;
- obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

Prețul abonamentelor în 2012
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 310 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	840 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	100 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO